

הישיבה ה-46 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, י"ח באייר תשע"א (22.05.11)

עיריית אריאל

הישיבה ה-46 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, י"ח באייר תשע"א (22.05.11)

נוכחים :

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר

חסרים :

מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
----------------	------------------

משתתפים :

גב' חנה גולן	- מנכ"לית העירייה
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר עדנאן עיסא	- מהנדס העירייה
מר חיים ביטון (קוקי)	- מנהל המרכז הבינתחומי לתרבות לפנאי ולספורט

על סדר היום :

1. דיון בנושא תוצאות הזכאים לבגרות כפי שפורסמו על ידי משרד החינוך.
2. דיון חוזר: אישור מליאת המועצה לתוכנית העסקית של הקמת "תאגיד עירוני לתרבות נוער פנאי וספורט" – החומר הועבר והוצג בפני חבר המועצה בישיבת מועצה מס' 45 מיום ראשון 15.05.2011.
3. דיון חוזר: אישור מליאת המועצה לתוכנית העסקית של הקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל" – החומר הועבר והוצג בפני חברי המועצה בישיבת מועצה מס' 45 מיום ראשון 15.05.2011.
4. דיון חוזר ואישור "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011". החומר הועבר אליכם לפני ישיבת מועצה מס' 45.
5. דיון והחלטה לפי סעיף 38 (ג) לתקנון: מכרז מס' 2/2011 שקום "מיני גולף" – החלטת ועדת מכרזים מתאריך 15.05.2011 – רצ"ב פרוטוקול ועדת מכרזים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבקש לפתוח את הישיבה. בסוף אנחנו נעשה את העניין של הזכאות לבגרות. הישיבה הזאת כונסה בשביל לאשר בהצבעה חוזרת של שתי החברות העירוניות של היכל התרבות, מה שהיה המתנ"ס.

2. דיון חוזר: אישור מליאת המועצה לתוכנית העסקית של הקמת "תאגיד עירוני לתרבות נוער פנאי וספורט" – החומר הועבר והוצג בפני חברי המועצה בישיבת מועצה מס' 45 מיום ראשון 15.05.2011.

3. דיון חוזר: אישור מליאת המועצה לתוכנית העסקית של הקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל" – החומר הועבר והוצג בפני חברי המועצה בישיבת מועצה מס' 45 מיום ראשון 15.05.2011.

מר רון נחמן-ראה"ע: בישיבה הקודמת, ב-5 נגד 5, לא עברה הבקשה שלנו לאשר את התוכנית העסקית של התאגיד העירוני לתרבות נוער וספורט, ואת התאגיד העירוני להיכל התרבות של אריאל.

עכשיו, אני חזרתי על הדברים. העלה צ'רנוגלו בישיבה שאם היו מקבלים את החומר קודם, אז הוא היה מאשר את זה. החומר התקבל בשבוע שעבר. עבר שבוע. כולם היו מומחים לעבור על החומר ויכולים היום להצטרף פה אחד ולאשר את הנושא הזה, אלא אם כן רוצים לפגוע בזה.

אני רוצה לחזור ולהזהיר פה לפרוטוקול. אי הצבעה או אי אישור התוכנית לשתי החברות האלה, המשמעות שלהם זה פגיעה בעצם הקיום של שתי הפונקציות האלה, שני הארגונים האלה באריאל. והזמן לא פועל לטובתנו. אנחנו צריכים לקבל את האישור של המליאה כדי להמשיך עם משרד הפנים בתהליך של אישור החברות, כי זה לוקח זמן עם משרד הפנים. כל אישור, כל דחיה באישור הזה פוגע בהקמה. עלול להיות מצב שבו תוך חודשיים מהיום אנחנו נסגור גם את היכל התרבות וגם את המתנ"ס, כתוצאה מכך שאי אפשר להמשיך במצב הקיים וצריכים ללכת ולקדם את הנושא שעליו הסבירו גם היועץ המשפטי וגם רואה החשבון.

ולכן, אני קורא כאן, ואני קורא לחברים פה מהאופוזיציה, היתה הצבעה בשבוע שעבר,

הכול טוב ויפה. אני קיימתי את הישיבה שלא מן המניין על מנת להתגבר על פערי הזמן. אם אתם תצביעו בלוק כמו שהיה בפעם הקודמת, יהיה 5 נגד 5, אני מודיע לכם שגם המתנ"ס וגם היכל התרבות יעמדו על סף סגירה. אי אפשר לתקצב ולהעביר את התקציבים בדרך הזאת. אם זה מה שרוצה מועצת אריאל – אין שום בעיה. ולכן אני פונה וקורא לכולם להצטרף. אין שום ארגומנט, אין שום עניין למה לא לבוא ולאשר את הדבר הזה. זה הדבר עכשיו שחייב לקבל את האישור כדי שנרוץ מהר למשרד הפנים, אנחנו כבר בחודש יוני, זה חצי שנה, זה לא דבר פשוט. ועל כן אני רוצה לבקש שכולם יצטרכו לעניין הזה. אם יש למישהו הערה, אני מוכן לשמוע, ואנחנו נלך להצבעה, כי אני עושה את זה בקיצור. כן, בבקשה.

מר אלי שבירו : אני רוצה להגיד גם כן משהו לפרוטוקול. בישיבה הקודמת כשאנחנו ביקשנו לקבל את החומר, אתה אמרת – לא תקבלו את החומר. החומר שהוגש לנו הוא חומר חלקי, הוא ללא כל הלשוניות וללא כל הפירוט. אתה אמרת בישיבה בצורה מאד ברורה שאתה לא מתכוון לתת לנו את החומר ואתה לא מתכוון לתת לנו לבחון את הנושא הזה, ולכן אתה הולך לעשות את הישיבה הזאת בצורה כזאת ואתה תעביר את זה. אנחנו לא קיבלנו את החומר. אנחנו לא יכולים,

מר רון נחמן-ראה"ע : תצביע נגד.

מר אלי שבירו : אנחנו לא יכולים להצביע בעד. ולכן חשוב לי להגיד את זה לפרוטוקול, כדי שכולם יידעו. כמו שאתה אומר, אם היו מעבירים לנו את כל החומר בצורה מסודרת, היינו יכולים ללמוד, להתכונן, ואז גם להעיר את ההערות. אבל בצורה הזאת – צר לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה מדבר בעד עצמך או בעד הסיעה שלך?

מר אלי שבירו : אני מדבר בעד עצמי.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, פבל.

מר פבל פולב: קודם כל, אני מצטרף למילים של אלי. גם כשהייתי לומד את החומר, זה לא אומר שהייתי מצביע בעד, כי יכול להיות שהייתי ממליץ לך לבדוק למה החברה למתנ"סים יצאה, ויכול להיות שזה גם פיתרון. זה לא חובה שאתה נותן לי חומר ואתה מראש אומר שאני מצביע בעד. לא יודע. אבל באמת, מה שאלי אמר, לא קיבלנו ולא עשית, כמו שאמרת ככה עשית. אז אין לך גם זכות לבקש. אבל אתה עשית ישיבה שלא מן המניין, אתה חושב שאנשים צריכים לזרוק את כל העבודה, את הילדים ומהר מהר לבדוק את החומר ולקבל החלטות. יש פה אנשים שלא מקבלים משכורת, צריכים לעבוד. אתה קבעת בעצמך שצריך לעשות את זה בצורה כזאת.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה מה שרצית להגיד?

מר פבל פולב: כן.

מר רון נחמן-ראה"ע: יופי. כן, צ'רנוגלז.

מר מקס צ'רנוגלז: אני רק רציתי להעיר שאני לא אמרתי איך אני אצביע, בעד או נגד, אמרתי רק שאני רציתי ללמוד את החומר.

מר רון נחמן-ראה"ע: כולכם תלמידים טובים. כולכם ממש תלמידים של בית ספר, ממש למצוינות. כן, בבקשה יוסי.

מר יוסי חן: קודם כל, מה שאני רוצה להגיד, אם זה באמת היה כל כך חשוב הקטע הזה של החומר, אז אפשר להרים טלפון לראש העיר, להיפגש איתו לפני היות והנושאים פה הם כל כך חשובים ויש פה עניין של ספורט, עם הגדלה פי 6 מהתקציב שאני ופבל התחייבנו, ויש פה הגדלה לתרבות, אני לא רואה פה שום סיבה לבוא ולהתנהג בקטנוניות כזו. יותר מזה, אמרו לי היום שבאתם מהבית להצביע, איך

שאתם הולכים להצביע. ואיך שאמר ראש העיר, תתנו את ההסבר הזה אתם לתושבים ולציבור ולכל אלה שבחרו בכם. ואם אתם חושבים פה שזה גן ילדים וכל אחד שישחק את המשחקים שלו איך שהוא רוצה, אז אני מודיע לכם שחבל לכם על הזמן, זה לא יעבור, ונוריד את הכפפות מכם גם. שמעת, אדון שברו? מספיק עם המשחקים האלה. פה מונחים יותר מדי נערים וילדים על כף המאזניים ומספיק עם השטויות האלה. יש לך בעיה? תקבע פגישה עם ראש העיר לפני, תסכם איתו לפני, אם באמת אתה רוצה להעביר. אם אתה לא רוצה – אז חבל על הזמן.

מר יחיאל טוהמי: מה שרציתי להגיד, מהשיחות שלי עם אלי, לפחות הבנתי ממך ככה, שאתה בעד הדבר הזה. אני לא בא עכשיו חס וחלילה פה לפגוע בך. אתה אמרת לי – יחיאל, אני בעד הדבר הזה. דווקא זה דבר טוב.

גב' לודמילה גוזב: גם אלי בעד. נכון אלי?

מר יחיאל טוהמי: עוד פעם, אני מדבר אמת.

גב' לודמילה גוזב: גם אלי בעד, אבל הוא רוצה לבדוק.

מר יחיאל טוהמי: אלי, אם זה טוב – זה טוב. אם זה לא טוב תגיד שזה לא טוב ותצביע נגד, זה בסדר, זה לגיטימי.

מר רון נחמן-ראה"ע: עוד מישהו רצה להגיד משהו?

מר יוסי חן: אני הייתי רוצה לשמוע מה שירה אומרת, מה שירה חושבת על זה. למה את יושבת בשקט?

גב' לודמילה גוזב: למה את עכשיו בשקט? כי את מקצועית, נכון? את מקצועית, למה את עכשיו לא אומרת כלום? את חושבת שזה ככה צריך להיות?

גב' שירה דקל : אני אגיד לך. אני חושבת שמהישיבה הקודמת, לצערי, לא השתנה הרבה. אמנם אני יודעת יותר ממה שידעתי בישיבה הקודמת, אבל אני יכולה להגיד שלצערי, גם יוסי אומר, הגדילו את תקציב הספורט. נכון, הגדילו, ולנו אין בעיה עם זה ואתה יודע,

מר יוסי חן : ואת דירקטורית שם.

גב' שירה דקל : אני יודעת שאני דירקטורית, אבל אני גם יודעת עוד כל מיני דברים. ואני יודעת, יוסי,

מר יוסי חן : כמו מה למשל?

גב' שירה דקל : שאם היו רוצים להתייחס אלינו ברצינות,

מר יוסי חן : מה זה רצינות חוץ מלהכניס אתכם לקואליציה?

עו"ד אריאל עזריה : תן לה רגע, יוסי.

מר יוסי חן : לא, לא, אני רוצה לדעת מה זה רצינות.

גב' שירה דקל : ודרך אגב, אני לא מתכוונת להתנגח על המקום הזה. אני יכולה להגיד, כשאתה אומר אם אלי היה מתקשר לראש העיר, אני חושבת שמן הראוי, אם ראש העיר היה רוצה להביא את זה ולהתייחס לחברי המועצה בצורה רצינית, הוא שמע את ההערות שלנו, היה אפשר לצרף חומרים נוספים. הרי אנחנו לא רואים את התמונה המלאה. אנחנו לא היינו חשופים לכל המידע שאתם אולי יודעים על המרכז הבינתחומי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתם לא יכולים לסמוך על ראש העיר שמדווח לך?

גב' שירה דקל: כנראה שלא.

מר רון נחמן-ראה"ע: את מביעה אי אמון בראש העיר?

גב' שירה דקל: לא מביעה אי אמון, אבל בהיבט הזה אני לא יכולה לסמוך על ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: תשאלי את יהודה בן חמו, אני אשאל אותו בדברים האלה, אני אשאל אותו. עזבו, חבר'ה, חבל על הזמן. יש כאן אוסף של אנשים שהאינטרס היחידי שיש להם,

גב' לודמילה גוזב: זה עצוב מאד.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא לי עצוב, זה לתושבי אריאל.

גב' לודמילה גוזב: לי עצוב. לתושבי אריאל עצוב.

מר רון נחמן-ראה"ע: יושב כאן 'אהבאל', שהיה מנהל אגף אצלי במועצה, קוראים לו שבירו, והוא חושב שהוא מרגיז אותי. לא. אותי הוא לא מרגיז. אין בעיה.

מר אבי סמו: אם אתה קורא לו 'אהבאל' כנראה שאתה מתרגז.

מר רון נחמן-ראה"ע: כשאני אומר 'אהבאל', זה אדם שלא מבין או שלא רוצה להבין. אני מניח שהוא לא רוצה להבין, כי לפניו יש עניין לנגח. לפניו יש עניין של הורדת ידיים. יבוא זמן ואנחנו נעשה את זה. אין שום בעיה. אנחנו ככה נמשיך לנהל את אריאל.

מר אלי שבירו: אתה לא תגרור אותי לרמה שלך.

מר רון נחמן-ראה"ע: תרצה לדבר – תקבל רשות דיבור. לכן, אני אומר את זה לך, האנשים שהורסים את אריאל זה סיעת 'אריאלי' – צ'רנוגלז, אבי סמו. לצערי, אבי, אתה האחרון שרציתי לגעת בו. שירה דקל, שמונעת בענייני נקמה על כך שהיא פוטר מהמתנ"ס. צ'רנוגלז שהתפטר מהאולפן של הרדיו והטלביזיה. ואלי שבירו שפוטר על ידי מתפקיד מנהל אגף הביטחון של אריאל. העניין הזה שהתחיל לפני הבחירות ממשיך הלאה, הם עקביים. את הדבר הזה תסבירו, בדיוק כמו שהלכתם להסביר את העניין עם ראש העיר, עם הישיבה שלא מן המניין להדיח את הסגן יחיאל טוהמי. כל ההתנהגות הנלווה שלכם, שלך שבירו, שאתה מצליח לתעתע בחברים שלך בסיעה ואתה עושה דברים שהם פוגעים בתושבי אריאל, יחזרו אליך כמו לבומרנג. אמרתי לך דבר אחד, בשנת 2013 תהיינה בחירות, אני ארוץ לבחירות האלה בפרנציפ. אעיף אותך לכל הרוחות, לכל הרוחות. תחטוף את המכה שעוד בחיים לא קיבלת. ואני אומר את זה לך כאן היום, ב-2011, לא בשבילי, בשביל תושבי אריאל, שהם צריכים שלא יהיה להם ביזיון כמוך שיהיה בכלל חבר מועצה. עכשיו אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו: אני רוצה להגיד, גם כן בשביל הפרוטוקול וגם כן בשביל תושבי אריאל, וגם בשבילך ראש העיר, מר רון נחמן, לא תגרור אותי לרמה שלך. תודה.

מר רון נחמן-ראה"ע: 100%. איזה חמוד אתה. הרמה הגבוהה שלך, תסתכל, צוחקים עליך. תראה את הבחורצ'יק שיושב שמה, תראה איזה צחוק הוא צוחק. אז לכן, אני מאד מודה לכם. אנחנו נעלה להצבעה את הדברים האלה. אני מציע לך, פבל, מציע לך בקטע הזה להתייצב עם ראש העיר ולהצביע בעד. זו סיעה נפרדת. יש להם את המנהל שלהם, כבר את דעתי אני אמרתי. אמרתי את זה. או שתימנע. אחד מהשניים – או שתימנע או שתצביע בעד. אני גם אומר את זה לכם, את מה שרציתם להראות, את העוצמה שלכם, הראיתם בשבוע שעבר, הצבעתם נגד. אני אומר לכם את זה עכשיו, אתם יכולים להימנע והדבר הזה יעבור ואתם את שלכם עשיתם. יש את

האפשרות הזאת, כי זה יעבור בדרך הזאת אם אתם תימנעו או אתה תימנע. זה שתי סיעות פה – אחת 'אריאלי' ואחת שלך. ולכן אני אומר לכם, כרגע זה או הכול,

עו"ד אריאל עזריה : אני יכול שניה אחת רון? אני רוצה לשאול דווקא את אלי, כי אני מניח שמי שמוביל כאן את הקו זה אלי, ראש הסיעה.

מר פבל פולב : מאיפה אתה יודע?

עו"ד אריאל עזריה : לא, לא שלך, של הסיעה שלהם. אתה בסיעה שלהם?

גב' לודמילה גוזב : ככה הוא חושב.

עו"ד אריאל עזריה : אתה בסיעה שלהם?

מר פבל פולב : לא, אני לא בסיעה שלהם.

עו"ד אריאל עזריה : אני רוצה לשאול באמת את אלי, ודווקא את אלי. אלי, יש כאן איזו שהיא נקודה שאתה יכול להצביע עליה ולומר, למעט העובדה שאתה מרגיש שיש לך חוסר בנתונים, האם אתה מצביע על איזו שהיא בעיה ספציפית, מהנתונים שכבר אתה יודע עליהם?

מר אלי שבירו : איך אתה יכול להצביע על משהו אם אתה לא מכיר את כל הנתונים? מה אתה, חותמת גומי?

עו"ד אריאל עזריה : לא. אני שאלתי אותך, האם מתוך הנתונים שאתה מכיר, האם יש איזו שהיא בעיה?

מר אלי שבירו : אריאל, אם אין לך את כל הנתונים, המשמעות שאתה לא

יכול להצביע.

עו"ד אריאל עזריה : אני חייב לומר לך אלי, אני שאלתי את השאלה הזו לא סתם.

אני שאלתי את השאלה כי ידעתי שזו תהיה התשובה שתתן לי. ולמה אני שאלתי את השאלה הזו? כיוון שעל פי התשובה אני מבין שאתה לא מבין על מה מצביעים. ממש כך. לטעמי אתה לא מבין. אל תעשה לי ככה, אל תנדנד את הראש שלך ואל תגיד לי,

מר אלי שבירו : אני אעשה מה שאני רוצה. אתה לא תגיד לי מה לעשות.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, עד עכשיו התשובות ששמעתי ממך זה לא לרדת לרמה

ונדנדוד בראש כאילו יש כאן איזה שהוא משהו שאתה רוצה לערבב אולי להבין משהו. אני שואל אותך בשאלה פשוטה וברורה: האם לטעמך אתה מבין על מה אנחנו מצביעים בכלל? לדעתי לא.

מר אלי שבירו : לדעתך.

עו"ד אריאל עזריה : על מה אנחנו מצביעים אלי?

מר אלי שבירו : אני לא רוצה להגיד לך.

עו"ד אריאל עזריה : אתה לא יודע.

מר אלי שבירו : לא רוצה להגיד.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא לא יודע. אין לו מושג.

עו"ד אריאל עזריה : לא, אתה לא יודע על מה מצביעים.

מר אלי שבירו : אתה לא תגרור אותי.

עו"ד אריאל עזריה : אני לא גורר. אני ראש העיר שאני גורר אותך לדברים? אני ישבתי כאן בשקט, אלי, הרי אני ישבתי כאן בשקט תקופה מאד ארוכה.

מר פבל פולב : פבל, אתה רוצה לדבר? תריס את האצבע, תדבר. בסדר?

עו"ד אריאל עזריה : כל אחד בתורו.

מר אלי שבירו : אני לא חותמת גומי.

עו"ד אריאל עזריה : אתה יודע על מה ההצבעה? אתה יכול להגיד – אני לא יודע על מה אנחנו מצביעים. על מה אנחנו מצביעים?

מר אלי שבירו : אנחנו מצביעים על הקמה של חברה עירונית במקום,

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, אישרת אותה כבר.

עו"ד אריאל עזריה : נניח שזה מה שאנחנו עושים,

מר אלי שבירו : אני לא יכול לאשר תוכנית עסקית אם אני לא מכיר את כל הנתונים. נקודה.

עו"ד אריאל עזריה : אבל אלי שבירו, בחייך, אנחנו עכשיו א' – לא מצביעים על הקמה של חברה. הצבענו כבר על ההקמה של החברה.

מר אלי שבירו : לא, הצבענו עקרונית אחרי שנקבל את כל הנתונים.

עו"ד אריאל עזריה : הצבענו.

מר אלי שבירו : אין את הנתונים, לא יכול לאשר את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא צריך, נו, אל תאשר.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, אני חייב לומר לך, מטריד אותי, מטרידה אותי המחשבה שאנחנו מוצאים את עצמנו באותה הצבעה פעם שניה, שבעצם לא הצבת שום בעיה. למה אתה צוחק במקום שתענה? הבעיה היחידה שלך, אלי, וזה מצער לראות, הבעיה היחידה שלך שלא קיבלת חומר.

מר אלי שבירו : לא. הבעיה היחידה שלי, אני אגיד לך מה, הבעיה היחידה שלי שאני לא חותמת גומי ואני לא מצביע על משהו שאני לא יודע את כל הדברים. אני מתפלא עליך,

עו"ד אריאל עזריה : אבל תלמד את הנושא.

מר אלי שבירו : אם לא נותנים את החומר,

עו"ד אריאל עזריה : איזה חומר חסר לך?

מר אלי שבירו : ואם ראש העיר בישיבה אומר – אני לא אעביר לך את כל החומר, ראש העירייה אומר בישיבה, בפרוטוקול, אפשר לקרוא, אני לא אעביר לך את כל החומר, אני אעביר את זה ככה, אל אפך ועל חמתך – בסדר. אני מתפלא עליך שאתה, בלי לקבל את כל החומר, כשאומרים לך – זה כן התקציב, זה לא התקציב.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, אתה צריך ללמוד לסנן בין הדברים שהם מהותיים לבין הדברים השוליים. אתה לא מבין שהמהות של כל הדבר הזה זה הצהרת הכוונות שיש

בזה. אתה לא מבין שהמהות אחר כך,

מר אלי שבירו : תעבירו את הכול בצורה מסודרת.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, המהות היא מאד פשוטה, המהות היא שאחר כך יש לך כאן את שירה דקל, יש לך את יוסי חן ויש לך אותי, אחר כך במקום הזה, כמנהלים דירקטורים. ושנחנו, אני מניח,

מר פבל פולב : ומה איתי?

מר רון נחמן-ראה"ע : אנחנו נחליף אותך.

עו"ד אריאל עזריה : אתה לא היית. ואחר כך אתה יכול להיות סמוך ובטוח שהאינטרסים, אני יכול לומר ואני מניח, של שירה ושלי הם מאד דומים בעניין הזה. אתה עושה לא? אז כנראה שאת רוצה לרעת תושבי העיר או לרעת ילדי העיר.

גב' שירה דקל : כדירקטורים אין לנו יכולת להשפיע.

עו"ד אריאל עזריה : לדירקטורים אין? אז למי יש יכולת להשפיע עם כל הכבוד? שירה, נראה לך שאני אצביע נגד משהו שהוא מהותית, דרמאטית אפילו, לטובת ילדי העיר, תושבי העיר, הנוער של העיר? באמת נראה לך? ככה את חושבת עלי?

גב' שירה דקל : ומעבר לזה אני יכולה להגיד לך שמה שאנחנו יודעים על התוכנית זה יותר ממה שאתה יודע עליה.

עו"ד אריאל עזריה : אני לא בטוח. אני לא בטוח. את יכולה להגיד, את לא יודעת. איך את יכולה להגיד דבר כזה? איך את יכולה לומר דבר כזה? איך?

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבקש קודם כל להודיע כאן בשמחה גדולה שמנהל יחידת הנוער באריאל, לא מנהלת יחידת הנוער, מנהל יחידת הנוער, זכה בפרס של המנהל המצטיין של מחלקות נוער באזור המרכז. אני רוצה שתרשמי את זה לפרוטוקול.

גב' שירה דקל: ואני רוצה שתרושם את זה לפרוטוקול, שלפני שאני עזבתי המחלקה זכתה במחלקה מצטיינת. אז זאת פעם אחרונה שאני מתייחסת לנקודה הזאת ולידיעתך, אני עזבתי, לא אתה העזבת אותי. ודבר נוסף, אני מנהלת היום במקום שאני מקווה שבילך שביום מן הימים אריאל תהיה חצי מכפר-סבא, חצי. ובזה אני סגרת את הנושא הזה. אני לא הולכת אחורה לאיפה שהיה, מה היה. אני במקום טוב היום.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אמשיך הלאה. אני נורא שמח שהתפטרתי, כי אם לא היית מתפטרת אני הייתי מפטר אותך על המקום. אמרתי שהתפטרתי, יחד עם עוד מישהי שמה שהיתה.

גב' שירה דקל: בגלל זה העיר נראית ככה.

מר רון נחמן-ראה"ע: על הכישורים המקצועיים שלך אני יכול להביע את עמדתי. אני יכול להביע את זה, לא האנשים פה, אני מכיר את זה. פבל, יש לך בעיה פבל?

מר פבל פולב: יש לי בעיה, כן. אתה מדבר אל אנשים לא במקום.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה בסדר גמור. עכשיו אני הולך הלאה.

מר יוסי חן: אתה על תקן של ... פה של כולם, פבל?

מר פבל פולב: כן. מה אכפת לך? מפריע לך?

מר יוסי חן : אכפת לי.

מר פבל פולב : מה תעשה?

מר יוסי חן : כשאתה מבטיח לבוחרים שלך לתת להם מתקציב העיר לספורט ונותנים להם 1.5%, אתה צריך להסביר להם איך אתה מצביע נגד.

מר פבל פולב : תשאיר את זה לי.

מר יוסי חן : ואל תהיה פה הבריון של השכונה שהוא שומר פה על מישהו.

מר פבל פולב : אני אהיה. מה תעשה?

מר יוסי חן : אני אכניס אותך לחור הזה שיצאת ממנו. מה אני אעשה? מי אתה בכלל?

מר פבל פולב : מה עוד תעשה?

מר יוסי חן : חתיכת אידיוט. אל תשחק לנו את השריף של המקום.

מר פבל פולב : מה עוד תעשה חוץ מזה?

מר יוסי חן : תירגע, תירגע. תאמין לי, אתה עוד ילד עם חלב על השפתיים. תירגע.

מר פבל פולב : אז מה עוד תעשה?

מר רון נחמן-ראה"ע : שניה רגע אחד. אני רוצה להגיד לחברי הקואליציה כאן, יש

כאן הצגה של אנשים – שבירו, שירה דקל, צ'רנוגלז ופבל.

מר אבי סמו : שכחת אותי.

מר יוסי חן : הוא לא שכח אותך, סמו, לדעתי הוא לא שכח אותך.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא שכחתי אותך, סמו.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל בינתיים אני רק רואה הצגה שלכם, לא שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה לומר לכם, לחברי כאן, אלה שמנהלים את העיר, ראש הממשלה נמצא בארצות-הברית, נאבק על קיומה של העיר אריאל. כל העולם עומד בחזית נגדנו וכאן קם הגיבור שבירו, ומה שלא עושים מבחוץ עושים מתוך הבית, חתרנים מתוך הבית, אנשים שהם חותרים תחת עצם קיומה של אריאל, וכנראה שקשה להסביר להם את זה. הם יכולים להסביר לי מהיום עד מחר על זה שהם לא מכירים את החומר, שהם לא יודעים את החומר. אני רק יכול להגיד לכם דבר, שועלים קטנים מחבלים בכרמים. כשאריאל עומדת בפני אתגר גדול על עצם קיומה, אתם מחבלים בעצם הקיום של אריאל. אחד אחד מכם נושא באחריות. שתדעו את הדברים האלה. ואם היום לקואליציה אין את האפשרות לאצבע הששית, יש לכם אפשרות לפחות, אחרי שאמרתם מה שאמרתם, ואני לא שולל את כל מה שכל אחד אומר, זכותה לומר, גם של אופוזיציה, ואין לי בעניין הזה בעיה. אבל בשביל מכאן ועד לפגוע בעיר אריאל ובתושביה, המרחק הוא גדול.

על כן אני מייעץ לכם שלפני שניגש להצבעה, אני אומר לכם, אני יודע ולכן אני מייעץ לכם שתחשבו פעמיים. בין להצביע בעד לבין להצביע נמנע או נגד יש הבדל. אז אם אתם לא תרצו להצביע בעד, אני ציפיתי שאתם רוצים כל כך לטפל ולקדם את ענייני הפנאי של העיר אריאל ותושביה, שאתם תצטרפו ביחד. חשבתי שמעבר לכל החומות תתעלו על כל זה. אני התבדיתי כנראה ואני חושב שאני לא אמדתי נכון את מידת העוינות שיש לכם כנגד ראש העיר וכנגד מי שכאן מנהל את העניינים. לא ידעתי. אז

אני עוד הפעם עושה את זה, ואני קורא לכם שוב, תחשבו היטב. אתם רוצים לעשות התייעצות? תתייעצו. אם אתם נחושים להצביע נגד – תצביעו נגד. אבל אני אומר לכם, תחשבו היטב לפני כן. ועד אז, שתחשבו, אני רוצה שמנהל המרכז הבינתחומי, קוקי, שלא נתתי לו לדבר בפעם הקודמת כי הציגו את זה אנשי המקצוע, רואה החשבון ועורך-הדין, אני מבקש את קוקי שהוא עכשיו ישא את הדברים שלו כאן, לפחות לפרוטוקול של המועצה, ואחר כך אנחנו נעשה הצבעה. בבקשה, קוקי.

מר חיים ביטון (קוקי): קודם כל ערב טוב לכולם. אני, האמת, בפעם הקודמת גם רציתי ברשותכם לומר מספר מילים, ובאמת מהכובע המקצועי גרידא ונטו. כי לטעמי יש פה פספוס גדול ויש פה הזדמנות גדולה שרצוי מאד וכדאי לעיר אריאל. קוקי פה לא עומד, לא על המאזניים ולא בכלל בשום סיטואציה, כי קוקי פה לפרק זמן מסוים. העיר אריאל פה ותושביה עומדים באמת באיזו שהיא שעה ובאיזו שהיא צומת, שאתם אלה האמורים לקבל החלטה מאד משמעותית.

תראו, אתם כבר הצבעתם מראש על הקמת חברה עירונית. ולטעמי מהפגישה הקודמת, ולא משנה למה, כמה דברים לדעתי פוספסו. כל העניין שהוצג כאן, גם על ידי רואה החשבון, זה בעצם איזו שהיא תוכנית שאמורה להיות מוגשת למשרד הפנים לאישור. זו לא תוכנית עסקית שאמורה להיות מוגשת לאיזה שהוא פטרון שאמור לממן אותה. לכן גם הוא אמר מראש שכל התוכנית שהוא הגיש פה והציג אותה בפניכם למשרד הפנים בנתונים, הם בעצם נתונים כספיים שהוא הלך במכסימום, קרי, אלה כל ההוצאות האפשריות לתפעול החברה הזו שבעצם אמורה לטפל גם במרכז הבינתחומי בתרבות הפנאי וגם בנושא של היכל התרבות.

קרי, באמת, ואני אומר את זה פה בצורה הכי גלויה, כל המספרים הפנימיים עכשיו למשרד הפנים, הם לא אמורים להיות גורמים משמעותיים לחלוטין. כי משרד הפנים, הוא לא אמור להיכנס פנימה עכשיו – האם ניתן לנוער X או ניתן Y? משרד הפנים צריך לראות את התמונה כולה ולהגיד – אני מאשר לעיר אריאל להקים חברה עירונית – כן/לא. זה התפקיד של המשרד. המשרד יקבל את התוכנית העסקית הזו למשרד הפנים, שהוא רואה בסך הכול בטוטאל כמה עולה. הרי כולנו פה חיים בתוך העיר אריאל. יודעים שכבר היום יש אחוז של 43.5 בשנתיים האחרונות של משלמים יותר ממה שהיה

קודם. כי כבר היום יש מספר הכנסות שהוא גדול מאד, והסכום שהוא דיבר עליו, 5 מיליון, זה לא היה סכום שבפועל ייצא.

עו"ד אריאל עזריה : קוקי, זה לא מה שמטריד אותם.

מר חיים ביטון (קוקי) : תן לי, סליחה. אני לא רוצה להיכנס פה, לא לשיקולים פוליטיים ולא לכלום. אני אומר אבל באמת, עכשיו תבינו, עד היום כל המערכת עובדת עם עמותה פרטית, שהעמותה הפרטית הזו יכלה לנהל את תחום הפנאי בעיר אריאל שהיתה בגודל מסוים. קרי, משהו כמו 4-3.5 מיליון שקלים בשנה, זה היה המחזור שהעמותה הזו הפעילה. היום מדברים בלי היכל התרבות על מחזור של כמעט 8 מיליון שקלים. 2 סיבות מרכזיות :

1. אי אפשר לנהל monster כזה עם עמותה פרטית. יש פה המון סיכונים ארגוניים ניהוליים לא פשוטים.

2. דבר שני, שגם היועץ המשפטי אומר שחוקית אי אפשר להעביר לעמותה פרטית לאורך זמן כסף. קרי, זה כבר לא יכול להיות בר ביצוע לעתיד.

לכן, אני אומר לכם באמת, לא מתוך ראייה של מי שאמור להיות פה לאורך זמן, יש פה שעת כושר לעיר. אני באמת פונה אליכם כאיש מקצוע, כמי שמוביל את התחום הזה במדינת ישראל, תעשו רגע חושבים, תתעלו מעל שיקולים כאלה או אחרים, ואני מבין אותם, אני באמת מבין אותם. כל העניין פה הוא לאשר.

עכשיו תראו, עמותה פרטית, אין לכם לא יד ורגל מה שקורה בעמותה. יש פה הזדמנות פז. לא לחינם הצבעתם בעד הקמת חברה עירונית, כי החברה העירונית, תהיה שקיפות מלאה פה לכולם – גם בתקציב השנתי, גם מדי פעם תקבלו דיווחים שהיום אתם לא מקבלים. וחבר'ה, אני אומר לכם, הלוואי ויכולתם לשמוע, ואתם בטח שמעתם מה קורה היום במרכז הבינתחומי בשנתיים האחרונות.

אז באמת, בכל לשון של בקשה, וזה עוד פעם אני אומר, לא לקוקי ולא לאף אחד אחר, לבני הנוער, לילדים שלכם, תעשו רגע חושבים, קבלו החלטה. אתם יכולים לקבל החלטה ולומר בהחלטה הזו גם שאחרי זה תשבו על העניין הכספי, תבדקו, תאשרו את המסגרת התקציבית, תאשרו אותה על מחלקותיה, לא יודע מה יחליטו פה. אבל אל

תעצרו את הגלגלים האלה. היום זו איזו שהיא תנופה, שבאמת, אם היא תיעצר זו תהיה רגרסיה שזו תהיה בכיה לדורות.

ולגבי כל שאר המסגרות הכספיות, השולחן הזה הולך להיות הרי, כל החברה הזו הולכת להיות פתוחה לכל השולחן הזה. ולא משנה אם מישהו יהיה דירקטור או לא דירקטור. החברה הזו תהיה מחויבת, ותקן אותי אם אני טועה, גם היועץ המשפטי וגם המבקר, אנחנו נהיה מחויבים בדיווחים לשולחן הזה, כמו שיושב כל מנהל אגף אחר בעירייה ויכול למסור פה דיווחים. היום אתם לא יכולים לקבל את זה. כשהחברה הזו תהיה תקבלו הכול. היכולת שלכם תהיה אדירה.

מר אלי שבירו: אנחנו לא יכולים לקבל, קוקי, גם היום, פה, את מה שמגיע לנו.

מר חיים ביטון (קוקי): תן לי דקה, ברשותך. מה שאתה אומר, ואמרת לך גם מה שאמרת, מה שאמרת קודם, אבל הנתונים שאתה צריך לאשר אותם היום עם משרד הפנים זה נתוני מקרו שהוא הולך להגיד. הוא הולך להגיד למשרד הפנים בתקציב הזה, הוא הולך להגיד למשרד הפנים – במקרה הגרוע, שאין ילד אחד בעיר אריאל פעיל במסגרת הזו, זה יעלה 5 מיליון ומשהו שקלים. אבל אתם יודעים שזה לא נכון. נכון להיום יש מאות של משתתפים אם לא מעל 1,450 רשומים שמשלמים. אז לכן אני באמת אומר לך שבירו, ובאמת, גם לטובת הכבוד המקצועי של כולם פה, ושלכם כמקבלי החלטות, הרי אתם אלה שבעצם מסמנים איך העיר הזו תרוץ בשנים הבאות, קחו כמה דקות חושבים. אפשר לאשר עם הסתייגויות, אפשר להעיר את כל ההערות בעולם, אבל לדעתי אל תעצרו את התהליך הזה כי אף אחד לא יודע מה יילד יום. אף אחד לא יודע מה יילד יום, לא מבחינה מדינית, לא מבחינת מה שקורה בממשל שלנו שמתחלף כל שני וחמישי. יש פה שעת רצון, גם של משרד הפנים. עובדה שראיתם שהוגשו שתי חברות ואיחדו את שתי החברות האלה לאחת מסיבה שרוצים לעשות את כל התהליך הזה מהיר יותר שיאושר. אז באמת.

מעבר לזה אני יכול עוד בשורה אחת לומר לכם, שבוע שעבר משרד החינוך יושב ואישר בעצם את המיזם שלנו, שראש העיר הגיש בפניו, על נושא של אתגרים להנהגה במרכז

הארצי לפיתוח מנהיגות, 7,000 בני נוער יבואו כל שנה למרכז הארצי לפיתוח מנהיגות וימומנו על ידי משרד החינוך. זה עוד 7,000 שגרירים ובני המשפחות שלהם פה לטובת העיר הזו, שהיום נמצאת במרכז העניינים בכל מה שקורה בעולם. באמת, גם שבירו וגם כל אחד מהחברים, גם אליך כסיעה עצמאית שלך, קחו כמה דקות, וסליחה שאני אומר את זה, תעשו רגע חושבים ולדעתי אתם לא תצטערו לרגע על ההחלטה הזו, ותהיה לכם פה שקיפות הכי מלאה מכוח זה שהחברה היא חברה עירונית ואין יותר עמותה פרטית. נקודה. תודה רבה לכם ואני מקווה שתבחרו ככה בחירה מוצלחת.

מר יוסי חן: רון, אפשר משפט אחד רק, לחדד את מה שקוקי אמר? אם המצב עכשיו היה פה הפוך והיו הולכים מחברה עירונית להעביר את זה לעמותה פרטית, אני הייתי המתנגד הכי גדול. ברגע שהולכים להעביר את זה לחברה עירונית של העירייה, עם דירקטורים, עם יו"ר ועדת ביקורת שיכול לבקר אותה, עם חברים שיושבים בתוך הדירקטורים, אני לא מבין מה הסיבה להתנגד. אני לא מבין. היחידים שעוד יש סיכוי שמבינים מה אני אומר זה שירה ואבי, השאר אני בכלל בטוח שהם נעולים והם באו וזה לא יעזור.

עו"ד אריאל עזריה: אני מבין מה הסיבה, יוסי, אני אגיד לך מה הסיבה. אלי לא מבין על מה הוא מצביע. זו הסיבה. הוא לא מבין על מה הוא הולך להצביע. אולי עכשיו קוקי קצת הבהיר את העניין.

גב' שירה זקל: קוקי הבהיר גם לכם את העניין, זה מה שעצוב. אם הייתי שואלת אותך לפני זה לא היית יודע להסביר לי. ואני אגיד עוד דבר לטובת קוקי. חשוב לנו, לי לפחות חשוב להגיד שאנחנו מאד מעריכים את מה שקורה היום במרכז הבינתחומי. אנחנו יודעים שמה שקורה שם זה באמת משהו ששיפר ושדרג ובאמת מאד מעריכים גם את הצוות וגם את העבודה של קוקי. יחד עם זאת, אני חושבת שיש פה איזה שהוא משהו מעבר, שצריך להבין, אנחנו כן חייבים להסתכל לטווח הארוך ולא רק לטווח הקרוב. החברה הפרטית הזאת עבדה מעל 20 שנה, פתאום עכשיו

במייד,י

עו"ד אריאל עזריה : זו לא חברה פרטית, זו עמותה.

גב' שירה דקל : לא משנה, עמותה פרטית.

מר חיים ביטון (קוקי) : שירה, היה מחזור של 3 מיליון, היום זה 8 מיליון.

גב' שירה דקל : אני יודעת. זה כבר הרבה זמן יותר מ-3 מיליון. אני יכולה

להגיד לך, זה כבר הזמן קוקי, אנחנו היינו במקום הזה. ושתדע שמבחינתנו המטרה היא מטרה טובה, אין לנו מטרה לא טובה. כן חשוב לנו לאפשר למרכז הבינתחומי,

עו"ד אריאל עזריה : אבל עכשיו מסבירים לך שזה יהיה בכי לדורות.

גב' שירה דקל : תן לי לסיים. פתאום זה בכי לדורות, אתה מבין?

עו"ד אריאל עזריה : בא איש מקצוע. אין לך אמון בקוקי?

גב' שירה דקל : יש לי אמון בקוקי. יש לי אמון מאד גדול בקוקי. ובגלל שיש

לי אמון בקוקי ובגלל שאני יודעת שמה שצריך עכשיו זה לא איזו שהיא הצלה כרגע מיידית אלא צריך פה כן להסתכל לעומק,

עו"ד אריאל עזריה : אבל מבחינה פרוצדוראלית, את לא הבנת שזה בעייתי אם

אנחנו לא נעשה את זה? לא הבנת?

גב' שירה דקל : פתאום?

עו"ד אריאל עזריה : עכשיו מסבירים לך. עכשיו הבנת? עכשיו הבנת. את רוצה

לחשוב ולהתלבט? הוא מסביר לך, המחזור היה 3 מיליון שקלים, עכשיו הוא קרוב ל-8 מיליון שקלים.

גב' חנה גולן: אריאל, הוא יהיה יותר מהיכל התרבות.

עו"ד אריאל עזריה: אבל את זה הם לא הבינו. ומטריד אותי עוד יותר, שירה, אני יכול להבין אותך גם שאת באה ואת טוענת ואת מדברת, ולטעמי את מדברת קצת יותר מהכיוון של הצד המקצועי ופחות בצד הפרוצדוראלי של עצם הדבר שהולך ומתקיים כרגע ומה שאנחנו הולכים להצביע.

גב' שירה דקל: אם העניין הפרוצדוראלי היה חשוב, אז היו עושים את התהליך ...

עו"ד אריאל עזריה: אבל עכשיו אנחנו נמצאים במקום שבו צריך את זה. עכשיו אנחנו נמצאים בשלב. אבל מטריד אותי עוד יותר, שאדון אלי שבירו ממלא פיו מים, לא פוצה את פיו, לא אומר מילה אחת,

גב' שירה דקל: אני אגיד לך למה.

עו"ד אריאל עזריה: אני יודע למה.

גב' שירה דקל: אין פה דיון מקצועי באמת. אתם לא באמת,

עו"ד אריאל עזריה: אלי שבירו הוא איש מקצועי? מה הוא מבין בתחום?

גב' שירה דקל: אז אני מצטערת שהתפקיד שלנו זה גם לשאול את השאלות האלה.

עו"ד אריאל עזריה : אבל אתם לא שאלתם שאלה אחת חוץ מאשר אמרתם שלא קיבלתם תשובות.

מר אלי שבירו : איך נשאל שאלות אם לא קיבלנו את החומר? איך?

גב' שירה דקל : שבשבוע שעבר היו הרבה שאלות.

עו"ד אריאל עזריה : אלי היקר, אתה עכשיו קיבלת כאן תשובות מלאות, הסבירו לך שהחומר שאתה מבקש לפרטי פרטים הוא לא רלוונטי בכלל. הוא לא רלוונטי בכלל. פרטי הפרטים האלה לא רלוונטיים כרגע.

מר אלי שבירו : אם אתה לא רלוונטי,

עו"ד אריאל עזריה : אתה לא רלוונטי.

מר אלי שבירו : אם אתה לא רלוונטי ולא מעניין אותך פרטים,

עו"ד אריאל עזריה : אתה, אתה לא רלוונטי, אלי.

מר אלי שבירו : אותי הם מאד מעניינים. זה הכול.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, אתה לא רלוונטי.

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה לומר, אלי, אם אתם קיבלתם החלטה להצביע נגד – תצביעו נגד, בסדר, מבחינתכם זה לגיטימי, אין לי שום בעיה. אבל אם יש כוונה טובה, תגיד לי, אלי, איפה פה הבעיה באמת? איפה הבעיה? תסביר את עצמך, איפה פה הבעיה? הראו לך פה מצגת, בן אדם הסביר לך את הכול, תגיד איפה, תשים את האצבע באמת על המקום. אם החלטת להצביע נגד אז עזוב, אז בוא תגיד – החלטתי להצביע

נגד. בסדר, זה לגיטימי. תביא את זה להצבעה, תצביע נגד ונגמר העניין.

עו"ד שרון שטיין: האמת היא שבאמת, קוקי מיצה את הצורך של המהלך הזה

בדברים שלו. צריך להבין דבר אחד, קודם כל, ההצבעה הזאת זה לא שמקימים מחדש חברות, לא עושים שום דבר מאפס. המועצה קיבלה סדרה של החלטות במהלך השנתיים האחרונות וההחלטה הזאת זה חלק מסדרת ההחלטות הזאת.

כל המשמעות כרגע, וכרגע מה שעומד לדיון מבחינת מה שהוצע על ידי רו"ח אופיר אוני, והוא הדגיש את זה גם בדברים שלו, זה מהלך של רה-ארגון של פעילות שקיימת. תוך כדי הבדיקות שהוא עצמו עשה, הוא המליץ לעירייה, במקום לעשות, אם אתם זוכרים, היתה הצבעה על שתי חברות, בעצם הבדיקה העיקרית שהוא עשה זה לבדוק את הכדאיות מבחינתו, בעצם זו המסקנה אולי האופרטיבית העיקרית שהוא הגיע אליה, שזה לא כדאי לעשות את זה במסגרת של שתי חברות עירוניות אלא למזג את הפעילות לחברה אחת, כי זה בסופו של דבר יחסוך עלויות לעירייה או ימנע כפל עלויות.

זה מהלך של רה-ארגון. הנתונים שהוצגו הם נתוני אמת והמסקנות מבוססות כרגע על הנתונים שקיימים. וזה, כמו שקוקי הסביר, זה נתונים שהולכים למשרד הפנים, אז היתה הצבעה על דירקטוריון וזה התחיל, אני מחזיר את כולם אחורה לנושא של התוכנית אב לספורט, והיתה תוכנית אישור תב"רים לגבי העלויות של היועצים ואישור של הקמת החברות וכו'. זאת אומרת, זו לא החלטה שעומדת בפני עצמה. זה תהליך של החלטות.

מבחינת הפעילויות שנעשות, יש לעירייה בעיה להמשיך אותה במסגרת הזאת. מצד אחד, חלק מהפעילויות שאנחנו עושים זו פעילות שנעשית על ידי העמותה, שאי אפשר לקיים אותה לאורך זמן במסגרת הזאת. זאת אומרת, או שהיא תיפסק בצורה כזו או אחרת, או שיצטרכו להעביר אותה למסגרת אחרת. ומצד שני, זה הפעילות של היכל התרבות, שהיא קיימת במהלך החצי שנה, 7 חודשים האחרונים, שזאת העירייה עושה באופן ישיר. מקצועית יש צורך לעשות איזה שהוא איחוד או להכניס את הכול תחת קורת גג אחת, את הפעילויות האלה. כרגע זה בלתי אפשרי. קודם כל עובדתית זה בלתי אפשרי. זה בלתי אפשרי שפעילות שהעירייה מבצעת באופן ישיר ופעילות שמבצעת

העמותה ייעשו ביחד. זה מטיל עומס מאד גדול גם על הגזברות בעניין הזה. גיוהר עצמו צריך להתעסק בעצם גם בביקורת על זה וגם את הפעילות השוטפת שלו. זה מקשה עלינו מבחינת התקשוריות כלפי ספקים חיצוניים. בסך הכול מה שנעשה, כל המהלך הזה, נכון להיום, זה רה-ארגון של הפעילויות. תוכנית עסקית שאתם מדברים עליה כל הזמן, של צפי לעתיד ומה יקרה ומה נעשה אם נרוויח ומה היקף הרווחים – זה לא רלוונטי למשרד הפנים. זה רלוונטי לעירייה, לדירקטוריון של החברה הזאת ולקובעי, נקרא לזה לצורך הדיון פה, קובעי המדיניות. זה לא השלב שאתם תעשו אותו. אופיר אוני גם הסביר, הוא אמר – תראו, אני בדקתי, בסך הכול הלכתי ונכנסתי לתוך הארגון ובדקתי את מצבו נכון להיום, מבלי לבדוק כל מיני חלופות אחרות. הוא אומר, לא הלכתי, זה לא היה המנדט שלי, אחרת גם העלויות של הבדיקה הזאת היו אסטרונומיות. זה לא היה נגמר בזה. הן היו נמשכות הרבה יותר זמן והם גם לא היו מסתיימות בעלות הזאת. הוא בסך הכול נדרש לבדוק בשביל לאפשר לעירייה לעשות רה-ארגון של הפעילות הזו. אחר כך, כשתמנו, יושלם הליך אישור הדירקטורים ומשרד הפנים עצמו, זה לא שאתם, היום מאשרים את התוכנית העסקית, זה לא שהיום אתם מאשרים את התוכנית העסקית ומחר בבוקר זה נוחת על איזה שולחן של פקיד במשרד הפנים והוא שם את החותמת ומתקדמים הלאה. לא, יש להם עוד הרבה מאד עבודה. להם, אני מדבר גם על אופיר אוני וגם על עו"ד עפר שפיר, לשכנע במשרד הפנים שאלה הדברים ויכול להיות שהם יקבלו גם 'פיד-בקים'. זאת אומרת, זה תהליך, עד שנגיע לנקודה הסופית זה תהליך שהוא עוד ארוך מבחינת הזמן שלו. זה לא שהיום אתם מאשרים ובשבוע הבא יש חברה פעילה. לא. זה עוד חודשים.

גב' שירה זקל: זאת אומרת, שרון, שמה שאתה אומר, שהתוכנית שהוגשה למשרד הפנים היא לא קשורה באמת, כאילו באופן מלא מוחלט לתאגיד שיוקם. זאת אומרת, זו תוכנית אחת ובלי קשר אליה יש ...

עו"ד שרון שטיין: לא, לא, אני ממש לא אומר את זה. מה שאני אומר לך, אני שמעתי בקשב רב את הדברים שלך, של מה שאמרת, מה חסר לך וקיום של מתחרים וכל מיני דברים כאלה. זה לא מעניין את משרד הפנים. מה שכרגע באה עיריית אריאל

ואומרת למשרד הפנים – תראו, זה מצב הדברים הקיים, אני רוצה לקחת את 3 הפעילויות האלה, 3 הראשים האלה, לתאגד אותם בצורה של חברה עירונית, הנה כל ההסבר שלו שהוא הסביר, מבחינה מבנית זה יהיה ככה, אשכולות וכל הדברים האלה. גם אני באיזה שהוא שלב קצת לא הצלחתי להבין את הדברים, אבל אני לא בדיוק איש עסקים, אבל הוא הסביר לכם בגדול את המבנה שאמור להיות לפעילות הזאת והציג לכם נתוני אמת של קיימים. והוא אומר לכם – תראו, באופן כללי הנתונים האלה, נכון להיום, לא ישתנו. תבואו יום אחד, אחרי חצי שנה, או שהגוף הזה יקרום עור וגידים ויתחיל לעבוד, ופתאום, כמו שקוקי אמר, יתברר שפארק האתגרים, לא יודע, זו הצלחה מסחררת. או שהיכל התרבות זו הצלחה מסחררת ואז אפשר לנתב אותו לפעילויות אחרות. אני לא יודע. הדבר היחידי שהצלחתי להבין מהדברים של יוסי שפעילות ספורטיבית זה בור, רווח לא יוצא מזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש שני בורות – היכל התרבות זה 1.5 מיליון בשנה, עם כל תוכנית עסקית כזו ואחרת. מה זה משנה כרגע? היכל התרבות צריך לקבל מעמד של חברה, אחרת הוא לא יכול להחזיק מעמד.

עו"ד שרון שטיין: נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז אנחנו בסוף החודש הזה יש לנו הצגה של הספרי, הבדלה, שהוא הודיע לקאמרי שהוא תובע אותם על זה שהם מציגים באריאל. אני אשלח אותם לשבירו, לא צריך לבוא לאריאל, בגלל ששבירו ימנע את זה, העסק ייסגר. למה? אין שום בעיה, זה בסדר. ואתם מנסים לשכנע. אני אמרתי לכם, יש שתי אפשרויות, ואני אומר את זה לכם כחברי מועצה, כנבחרים ציבור, יש 3 אפשרויות בהצבעות – בעד, נגד ונמנע. את עמדתכם ביטאתם. אתם רוצים ללכת all out נגד – בסדר. זו טכניקה, זו אסטרטגיה, נתמודד איתה.

מר פבל פולב: בישיבה הבאה תעביר, כמו שאמרת בישיבה שעברה. אמרת שתעביר גם ככה. מה אמרת בסוף? לא משנה, בישיבה הבאה נעביר.

עו"ד אריאל עזריה : זה מה שמעליב אותם.

מר פבל פולב : כל דבר מעליב. צריך התייחסות קודם כל, גם טכנית, גם מצפונית. הכול חשוב בחיים האלה.

עו"ד אריאל עזריה : בסדר, אבל זה לא העניין. העניין הוא מאד פשוט, שלא הבנתם,

עו"ד שרון שטיין : מה זה משנה? קוקי בא ודיבר איתך, פבל.

מר רון נחמן-ראה"ע : אריאל, למה אתה מתווכח איתו?

עו"ד אריאל עזריה : אני רוצה לומר עוד מילה אחת.

מר מקס צ'רנוגלז : לא, דבר בשם עצמך. אל תדבר מה הבנו ומה לא הבנו.

עו"ד אריאל עזריה : אז אני אגיד לך מה לא הבנת, וזה חשוב מאד. אתה לא הבנת שהתוכנית הזאת זה לא לנצח נצחים, או קיי? זה לא איזה שהוא משנה שאנחנו בכל שנה צריכים לבוא למשרד הפנים ולהציג את התוכנית הזו ולקבל אישור. זה איזה שהוא מתווה, מתווה שעכשיו אנחנו פותחים באמצעותו את השער ואחר כך בכל שנה עושים משהו שנראה לנו, כמו כל גוף עסקי אחר. ועכשיו גם נצטרך לעשות מה שצריך.

גב' שירה דקל : אריאל, זאת אומרת שעד היום לא ידענו מה קורה, אנחנו עכשיו מאשרים איזה שהוא משהו תיאורטי ואחרי זה ניכנס פנימה ונבחן ונשנה. ואיפה נשנה, בדירקטורים?

עו"ד אריאל עזריה : בוודאי. את לא יודעת מה זה גוף ציבורי? את לא יודעת מה

זה.

גב' שירה דקל: תאמין לי שאני יודעת.

גב' חנה גולן: אריאל, אני רוצה רק לחדד את הנושא של התוכנית שהוצגה.

על פי דרישת משרד הפנים, משרד הפנים רוצה לראות את סך ההוצאות, שזה נופל כנטל על הרשות המקומית. הוא, כשהוא יקבל את הדף של סך הכול ההוצאות, לא מעניין אותו ההכנסות, מעניין אותו ההוצאות. ואז הוא פונה לגזבר והוא שואל את הגזבר – האם העירייה מסוגלת לקחת על עצמה את סך ההוצאות כפי שהוצגו? הגזבר משיב – כן, מסוגלת. במקביל לצפי הכנסות כזה וכזה. לא יורדים לרזולוציה, זה לא מעניין אף אחד. זה החלטות עקרוניות.

עו"ד אריאל עזריה: עוד משרד הפנים יכול לחשוב שאנחנו לא יכולים לעמוד בזה, לאור עמדת חלק מסיעת,

גב' חנה גולן: לא, משרד הפנים לא נשען על סיעות, הוא נשען על דעתו של הגזבר.

עו"ד אריאל עזריה: כן, כן, אבל אני כבר נתקלתי בכל מיני דברים מוזרים.

גב' חנה גולן: וזאת לא תוכנית ראשונה שהחברה הזאת של אוני ושות', משרד רואה החשבון, וככה מגישים את זה. אין מה לעשות.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, אנחנו נצביע. אני פונה שוב פעם אליכם, אחד או יותר ימנעו ונלך קדימה. זה עניין של פרוצדורה, כדי לא לעכב את הדברים. אם רוצים לעכב את הדברים, הצבעה נגד תעכב את הדברים. ואני חוזר ומזהיר בעניין הזה. היום זה חודש יוני כבר, בשבוע הבא זה יוני. אנחנו נאלץ, ואני אומר את הדברים באופן הכי ברור, בהיעדר הצד הפרוצדוראלי והאישור של משרד הפנים ייפגעו שני הפרויקטים

האלה. וזה יהיה חבל מאד לתושבי אריאל. והדברים הם ברורים, אין פה מה לעשות. אם לא היה הקטע הזה של השינוי הארגוני שצריך להיות, אז היינו יכולים להמשיך הלאה. אין לנו בעיה. היינו עם זה עשרים וכמה שנים, שלושים וכמה שנים, נמשיך עוד. אבל אנחנו רוצים שהכול יהיה מסודר. ואם לא רוצים שיהיה מסודר – לא צריך. אני לא צריך לשכנע את אף אחד מכס, אלא כשבאים עם החלטה מראש שאנחנו מצביעים כך ולא אחרת, אז קורה. גם אני איש פוליטי וגם אני נמצא בכל מיני פורומים, אבל דבר כזה כמו פה עוד לא נתקלתי. לא נתקלתי בתופעה כזאת, כן פבל, לא נתקלתי. כשהיית מ"מ ראש העיר התנהגת הפוך בדיוק, אבל כנראה שמשנה מקום משנה מזל. בסדר. תגיד את זה ברוסית גם לאתר על העמדה שלך לגבי היכל התרבות.

מר פבל פולב : למה לא?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, אני אומר לך את זה. אם לא תגיד אתה, אני אגיד. ואחר כך שלא יבואו בטענות מהמפלגה שלך, למה באריאל זה ככה. אז אני מבקש להעלות את זה להצבעה, ושוב אני פונה לסיעת אריאלי ואליך – זאת לא בושה להימנע ולהעביר את זה ואחר כך כשצריך לעשות משהו אפשר לעשות מה שרוצים. אין פה שום דבר. ובסופו של דבר, אם צריך ללכת בהצבעה של 6 ולא יהיו פה 6, ויהיו 5 או לקואליציה יהיו 4, אני כבר אומר לכם, אריאל גם תמשיך להתנהל, היא פשוט תלך אחורה. אין פה שום בעיה. היא תלך אחורה. ומה שקורה היום מולנו ומסביבנו, עכשיו קיבלתי הודעה שהפלשתינים מחר עולים על הגדרות של אריאל. אני מודיע לכם את זה עכשיו. כרגע קיבלתי את ההודעה.

מר פבל פולב : אנחנו איתך.

מר רון נחמן-ראה"ע : אל תהיה איתי, אני לא צריך אותך איתי. אני לא צריך אותך איתי, כי אתה אמנם יכול להחליק על הקרח, אבל שמה אין קרח על הגדר. אני רוצה להגיד לך משהו, שתבינו על מה מתעסקים פה. כתוב פה – מחר מתארגנת הפגנה של ערביי סלפית על גדר אריאל. תראו במה אתם מתעסקים ובמה אנחנו צריכים להתעסק.

לכן אני קורא לכם וקורא לכם כרגע ברגע האחרון בעניין הזה, אתם תצביעו כפי שאתם רוצים, אין בעיה, זה כוחה של מועצת עיר, תראו במי אתם פוגעים. והדברים האלה, אני חוזר וחוזר עליהם פעם אחרי פעם. ואם יש למישהו איזה שהן השגות, יושבים הדירקטורים ויוכלו לקבל את כל הדברים מחר. ולא כל מליאת המועצה יושבת ודנה בדברים האלה. ויושבים שמה דירקטורים מכל הסיעות, עשינו את זה באופן שוויוני לכולם. ולכן, כל האמירות אין להן יסוד. אבל הפרוצדורה צריכה להסתיים. לא רוצים לסיים אותה – בסדר. אפשר להגיד מאה אלף סיבות ותירוצים. אפשר להגיד. הנייר והפרוטוקול רושם הכול. אם רוצים ללכת קדימה – מצביעים או ביחד או נמנעים. אם לא רוצים – מצביעים התנגדות. ואי אפשר לטיח את הדברים, זה או ככה או ככה.

מר פבל פולב : או נמנע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אמרתי, אתה יכול או להימנע או להצביע ביחד עם ראש העיר בשביל לקדם את העניינים. אתה לא רוצה את זה, אתה לא רוצה לקדם – תצביע נגד. זה ברור, אבל אי אפשר לטיח. ולא ההסברים אם קיבלתי את החומר וצריך ללמוד. כולם תלמידים טובים, שיילכו לאקדמיה כולם. על כל דבר ודבר נעשה אוניברסיטה פה. כאן מועצת העיר צריכה לקבל החלטות. לא רוצים – זה לגיטימי, אין בעיה. שיגידו לא רוצים. ואני פונה לשכל הישר, וצריך ללכת ולאפשר לעיר הזאת ללכת קדימה עם כל האילוצים. לא רוצים – לא צריך.

אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד לאשר את התוכנית העסקית להקמת תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה? מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, יוסי, לודה, אריאל. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, צ'רנוגלז, אבי, שירה, שבירו. לא עבר.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה".

מר רון נחמן-ראה"ע: אישור התוכנית העסקית להקמת תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, יוסי, לודה ואריאל. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, צ'רנוגלז, אבי, שירה ואלי שבירו מתנגדים להקמת התאגיד העירוני להיכל התרבות.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל".

4. דיון חוזר ואישור "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011".

מר רון נחמן-ראה"ע: דיון ואישור "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011". ג'והר, זה עלה להצבעה. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, יוסי, לודה, אריאל. מי נגד? ירים יד. הצביעו נגד: פבל, צ'רנוגלז, אבי, שירה, שבירו. לא עבר השינוי התקציבי. גמרנו את הדבר הזה.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011".

5. דיון והחלטה לפי סעיף 38 (ג) לתקנון: מכרז מס' 2/2011 שקום "מיני גולף" – החלטת ועדת מכרזים מתאריך 15.05.2011.

מר רון נחמן-ראה"ע: הסעיף הבא זה הנושא של שיקום ה"מיני גולף". אתם זוכרים את הסיפור של ה"מיני גולף". אחרי שגמרנו את הכול, היתה ועדת מכרזים. אני לא יודע להציג את הדבר הזה. מי מציג את זה?

עו"ד שרון שטיין : אני אציג את הדברים בקצרה. העירייה פרסמה, אגף הנדסה פרסם מכרז סגור לשיקום של ה"מיני גולף" אחרי השריפה שלו. המכרז הזה היה מכרז שני במספר. היה מכרז קודם שהיו בו, במכרז סגור פונים לרשימה של קבלנים שקיימת באגף הנדסה. בפניה הקודמת היתה פניה ל-5-6 קבלנים, 5 בסיבוב הראשון, אף אחד מהם לא הגיש הצעה למכרז. לא באו לסיור או לא השתתפו בסיור?

מר עדנאן עיסא : הם השתתפו בסיור.

עו"ד שרון שטיין : באו לסיור קבלנים, לא הגישו הצעות. המכרז פורסם פעם נוספת. היתה פניה ל-4 קבלנים. הם כולם הגיעו לסיור קבלנים, נכון?

מר עדנאן עיסא : לא, 2 הגיעו.

עו"ד שרון שטיין : 2 הגיעו, קנו את ההצעות, הגישו את הצעות המכרז. הצעה אחת היתה הצעה פסולה, בגלל שלא צורפה לה ערבות בנקאית. עמדה בפני ועדת המכרזים בעצם הצעה יחידה. באופן כללי ועדת המכרזים לא תמליץ על הצעה יחידה שיש בפניה אלא אם יש סיבות מיוחדות. העמדה לפחות שלי שבמקרה הזה, בדרך כלל אני ממליץ שלא לאשר הצעות כאלה כי זו הנחיה, אבל במקרה הספציפי הזה העמדה שלי היתה שכן. יש פה מבנה שלפחות מהתיאור שעלה בדיון, מבנה שהוא מבנה שרוף, הוא לא בטיחותי. התהליך הזה נעשה פעמיים. כנראה שהמכרז הזה לא אטרקטיבי. היתה פה פניה, משהו בסדר גודל של 6-7 קבלנים להגיש את ההצעות. בסופו של דבר רק אחד הגיש את ההצעה שלו. מה שאומר שגם אם נפנה עוד פעם, בין במכרז סגור ובין במכרז פתוח, לפחות ההערכה של אגף הנדסה היא שלא יהיה פה איזה שהוא שינוי מהותי במספר המשתתפים הפוטנציאלי אם זה לא איזה שהוא מכרז אטרקטיבי. הועלתה אפשרות לנסות לפרסם במקום זה מכרז פומבי. אבל שוב פעם, בשים לב לסוג המכרז הזה, סביר להניח שלא יהיו פה עוד הצעות, מה גם שצריך לנמק למה מפרסמים מכרז עוד פעם. זה לא דבר שנעשה עוד פעם, כי בסך הכול פתחנו פה הצעות של

קבלנים, ראינו את ההצעות שלהם. זה לא דבר של מה בכך. ולכן במקרה החריג הזה ההמלצה, לפחות גם שלי וגם של עדנאן, אני מניח שהוא יגיד את זה, היתה לאשר את ההצעה הזאת. ההצעה עצמה היתה גבוהה, משהו בסדר גודל של 4% מהאומדן. זאת אומרת, אין פה איזו שהיא חריגה שהיא לא מתקבלת על הדעת מבחינת המספרים, לא למעלה ולא למטה. אבל גם ה-4% הזה זה לא סטייה, היו לנו מקרים קודמים שבהם היו סטיות של 30% או 27% או מעל 30%.

מר יחיאל טוהמי: נדמה לי שעד 10% זה לא סטייה.

עו"ד שרון שטיין: לא משנה כרגע. אני לא נכנס כרגע עד איפה, אין פה איזה שהוא כלל אצבע קבוע. אבל 4% זה עדיין, גם מי שעושה ניתוחים סטטיסטיים, אז 4% של סטייה זה עדיין בגדר התקן.

ועדת המכרזים, שהיא גוף שהוא בדרך כלל גוף ממליץ, לא הגיעה להחלטה. זאת אומרת, אין המלצה. חבר אחד הצביע בעד, חבר אחר הצביע נגד. היו שני חברים בהצבעה. יש אפשרות למועצת העיר, ועשינו את זה בעבר פעם אחת עד כמה שאני זוכר, או פעמיים, לאשר התקשרות במקרה שלוועדת המכרזים אין המלצה, על פי התקנון. לפחות העמדה שלי היא, ההמלצה שלי היא לאשר את ההתקשרות הזאת עם הקבלן היחיד הזה. אנחנו יכולים להמשיך כנראה פה בפרסומים, זה מתאים פה, אתם צריכים להבין שכל הכנה כזאת זה לא דבר של מה בכך. בשביל לתרוץ מכרז חדש נצטרך להתחיל לבדוק.

גב' חנה גולן: זה יהיה להריסה. זה נורא חשוב שיידעו.

עו"ד שרון שטיין: בסדר. זה עניין שלכם להגיד אחרי זה.

גב' חנה גולן: בגלל הבטיחות.

עו"ד שרון שטיין: אני לא אומר פה מה זה.

גב' חנה גולן : לא, אני לא משהה את זה יותר.

עו"ד שרון שטיין : הנקודה היא כזאת, שהמכרז הזה כבר פורסם פעמיים. כנראה שפרסום שלישי לא יועיל. גם כרגע לפחות אני לא רואה סיבה, זאת אומרת, צריך לנמק למה אנחנו מפרסמים את המכרז בפעם השלישית. להודיע לזה שבעצם הגיש את ההצעה היחידה, להודיע לו למה אנחנו לא מקבלים את ההצעה שלו, ולפרסם את אותו מכרז עוד פעם. צריך שיהיה איזה שהוא שינוי נסיבות ואני לא יודע אם הוא מתקיים פה לפחות במקרה הספציפי הזה. ויש צורך לפחות כרגע לפתור את הבעיה הזאת. זאת אומרת, או לשפץ את ה"מיני גולף", או כנראה פשוט להרוס את המבנה הזה. הכנה של מכרז פומבי ייקח פה כמה שבועות, מכרז חדש יקח לנו כמה שבועות לפרסם אותו מחדש.

שוב פעם, תלונות, אני יושב פה, אנחנו כולנו יושבים פה בישיבות של ועדה מקומית, תלונות על אגף הנדסה אני שומע מכאן ועד הודעה חדשה. אז המשמעות היא שגם אם נאלץ בסופו של דבר למצוא לזה איזה שהוא פיתרון על ידי פרסום מכרז אחר, להקטין את העומס באגף זה בטח לא יקטין, זה לחזור על אותם דברים שוב פעם, וזו עבודה. מה לעשות? ציפי עובדת על הדברים האלה. היא לא יושבת ומשרבטת שמה סתם דברים שבא לה. אין מה לעשות, צריך להתחיל מאפס ולהתחיל לבדוק את הכול מחדש נכון למועד פרסום המכרז.

ולכן אני ממליץ, שוב פעם, במקרה הזה לאשר את הזכיה, לאשר את ההתקשרות עם אותו קבלן. אני לא זוכר אפילו מה השם שלו. אתה זוכר מה השם שלו?

מר עדנאן עיסא : מסיב הנדסה.

עו"ד שרון שטיין : קבלן בשם מסיב הנדסה, לאשר את ההתקשרות על פי ההצעה שלו ולאפשר את השיפוץ של ה"מיני גולף".

גב' חנה גולן : ואם לא אנחנו נהרוס אותו.

עו"ד שרון שטיין: אם לא?

גב' חנה גולן: אם לא, נוציא את זה להריסה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אם לא – צו הריסה. מה אתה חושב?

עו"ד שרון שטיין: בסדר, זה טיפול של הנדסה.

מר רון נחמן-ראה"ע: נהרוס אותו. המבנה מסוכן, אני לא אחזיק אותו. איזה מן

דבר זה? לא יהיה "מיני גולף" וגמרנו את העניין. אין היכל התרבות, אין מתנ"ס, גם לא צריך "מיני גולף".

מר אלי שבירו: אפשר להגיד משהו?

מר רון נחמן-ראה"ע: בטח שאתה יכול להגיד. אתה מבקש – בטח. אבל קודם לודה.

גב' לודמילה גוזב: אני רציתי רק להוסיף שכשאני שאלתי את אלי למה אתה

נגד, מה הוא אמר לי? הוא אמר – אני לא מכיר את הקבלן.

מר אלי שבירו: איזה שטויות.

גב' לודמילה גוזב: מה זה שטויות? זה לא שטויות. זה יש הכול בפרוטוקול ואני

רוצה שזה יהיה גם פה לפרוטוקול.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה זאת אומרת? לא הבנתי.

רשום פה.

מר יוסי חן :

גב' לודמילה גוזב : היה רק קבלן אחד. אני הייתי בעד, הוא היה נגד. ושאלתי –
למה אתה נגד? אז הוא אמר – אני לא מכיר את הקבלן.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה, אם הוא חבר ועדת מכרזים הוא צריך להיות חבר של
הקבלן לאשר אותו?

גב' לודמילה גוזב : לא יודעת.

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אני שואל אותך, האם זה שיקול בוועדת מכרזים
שכחבר ועדת מכרזים אתה מצביע נגד כי אתה לא מכיר את הקבלן?

מר אלי שבירו : אני רוצה להגיד,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני שואל כאן לפרוטוקול, אני רוצה שתענה לי על זה.

מר אלי שבירו : אני רוצה להגיד מה שאמרתי,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה לשאול את השאלה לפרוטוקול – האם אתה,

מר אלי שבירו : איזה שטויות אתה מדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אל תגיד לי שטויות. אתה תקבל את רשות הדיבור.

מר אלי שבירו : איזה שטויות אתה מדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני שואל אותך שאלה, תשיב לי בבקשה.

מר אלי שבירו : שטויות במיץ עגבניות.

מר רון נחמן-ראה"ע : האם בוועדת המכרזים, כפי שאמרה,

מר אלי שבירו : אני רוצה להקריא.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אתן לך. העלתה חברת מועצת העיר, שהיא בוועדת המכרזים, ראש ועדת המכרזים אם אני לא טועה, אומרת כרגע לפרוטוקול דבר חמור ביותר, של הטיית מכרזים או עבירות על דיני מכרזים. ואתה, לפי דבריה, לא אני אמרתי את זה, לפי דבריה אתה הצבעת נגד משום שלפי דבריך אתה לא מכיר את הקבלן. אני רוצה לשאול אותך אם ההצבעות שלך בוועדת המכרזים מותנות בהיכרות שלך עם הקבלנים.

מר אלי שבירו : שטויות במיץ עגבניות.

מר רון נחמן-ראה"ע : תגיד את זה לפרוטוקול.

מר אלי שבירו : שטויות במיץ עגבניות. אין בזה ולא כלום. ומה שאני אמרתי,

גב' לודמילה גוזב : אבל,

מר רון נחמן-ראה"ע : אחר כך תגיבי. תני לו שגייד שטויות ואין כלום, אחר כך את תגיבי.

עו"ד אריאל עזריה : אתה יכול להגיד לא אמרתי, למה שטויות?

מר אלי שבירו : לא אמרתי, בוודאי. מה שאני אמרתי ואני רוצה להגיד כמה דברים ואני אגיד אותם כאן, כי נראה לי שאתם מתפרצים לדלת פתוחה, אבל לא משנה, נשאר את זה ככה.

קודם כל, צר לי שאנחנו הגענו למצב הזה עם ה"מיני גולף". כי אם היו מקבלים את ההצעה שלנו בתחילת הקדנציה, ה"מיני גולף" הזה היה עובד ולא היינו מגיעים להוצאה של 350,000 שקל או אולי קצת יותר. מה שאני אמרתי זה שאנחנו הגענו עוד הפעם למצב שיש קבלן יחיד שמציע את ההצעה וזה לא כמו שהיה בבית-ספר מילקן, ששם בעיות הבטיחות היו כאלה שהיו מחייבות אותנו להצביע בעד. גם פה אני אומר, היה חשוב לי,

עו"ד אריאל עזריה : אבל במילקן הצבעת נגד, לא?

מר אלי שבירו : תן לי לסיים.

עו"ד אריאל עזריה : הצבעת נגד.

מר אלי שבירו : הצבעתי בעד.

עו"ד אריאל עזריה : לא, למה? הצבעת נגד.

מר אלי שבירו : גם פה אני חייב להגיד, אני רציתי שהדבר הזה,

מר מקס צ'רנוגלז : כולם הצביעו בעד.

עו"ד אריאל עזריה : בישיבת ועדת מכרזים?

מר רון נחמן-ראה"ע : אריאל, תן לו לגמור את ההצהרה שלו אחרי שהוא עשה עבירה על חוק המכרזים. תן לו את זה. אני רוצה שהדבר יהיה בפרוטוקול, כי אני יודע

מה לעשות עם זה אחר כך.

מר אלי שבירו : אני רציתי שהדבר הזה יעלה כאן במועצה ואני חושב שצריך לעשות את זה.

גב' לודמילה גוזב : זה לא,

מר אלי שבירו : אל תפריעי לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אחרי שהוא יסיים את תגיבי, את ראש ועדת המכרזים. ועוד הפעם אני רוצה על ההצבעה שלו, כי זה לא מכרז ראשון שהוא מתעסק עם זה. זה דבר חוזר ונשנה אצלו. בבקשה, תמשיך.

מר אלי שבירו : נראה לי שאתה בלחץ, חבל על הזמן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא בלחץ. אני לא בלחץ.

מר אלי שבירו : חבל על הזמן. אתה יורד לפסים של חבל על הזמן.

מר רון נחמן-ראה"ע : תמשיך הלאה חבר.

מר אלי שבירו : ולכן אני אומר, היה חשוב לי שהנושא הזה יבוא לשולחן הזה, כדי שהדברים האלה ייאמרו. ואני חושב שבכל זאת, למרות שזה קבלן יחיד, אני חושב שצריך לאשר את הבקשה הזאת. אבל היה חשוב לי שזה יבוא לכאן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מציע לך שתצביע נגד.

מר אלי שבירו : אדון רון נחמן,

מר רון נחמן-ראה"ע: ראש העיר בשבילך.

מר אלי שבירו: ראש העירייה.

עו"ד אריאל עזריה: אני לא הבנתי, עכשיו זה בעד או עכשיו נגד?

גב' לודמילה גוזב: גם אני לא הבנתי אותך בכלל.

עו"ד אריאל עזריה: לא הבנתי, עכשיו זה בעד או נגד?

מר אלי שבירו: בעד. אני בעד.

עו"ד אריאל עזריה: עכשיו אתה מצביע בעד?

מר אלי שבירו: בוודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע: תצביע נגד.

מר אלי שבירו: רציתי שזה יעלה לכאן כדי שנדבר על זה.

עו"ד אריאל עזריה: שניה אחת, תן לי להבין דבר אחד.

מר יוסי חן: אבל אמרת פה שאין עניין של דחיפות. אני רואה פה

בפרוטוקול – אין שום דחיפות. לא דחוף לסדר את ה"מיני גולף"? כשהצעת את ההצעה

היה דחוף, היה לחוץ. מה קרה?

מר אלי שבירו : לפני שנתיים דרך אגב, להזכירך, הכול היה שלם. אתה היית בצד הזה. עברת אמנם לצד הזה.

מר יוסי חן : נו, אז מה? מה זה משנה? אני בעד לשקם את זה עכשיו ואחר כך.

מר אלי שבירו : גם אני בעד לשקם את זה עכשיו.

מר יוסי חן : אז למה אתה,

מר אלי שבירו : כי רציתי שזה יבוא לשולחן הזה ושנדבר על זה בשולחן הזה. שנדע שאם היו מטפלים בזה אז, אם היו עושים את התוכנית עסקית שאז אמרנו לנוער, כמו שגם אתה אמרת, אז לא היינו צריכים לבזבז 350,000 שקל מכספי הציבור. זהו.

מר יוסי חן : אז אתה דואג ל-350,000 שקל.

גב' לודמילה גוזב : אלי, עכשיו אני רואה שאתה בלחץ, לא רון.

מר יחיאל טוהמי : אלי, איזה 350?

מר אלי שבירו : זה מה שעולה לשפץ.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתם לא מבינים, ההצלחה של האופוזיציה היא כזו גדולה בשנתיים האחרונות,

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : אני חושב שאני אוריד את הסעיף הזה מסדר היום. אחרי

ששמענו את הנאום חוצב הלהבות של מר שבירו, חבר מועצת העיר הדגול, אז אני פשוט רואה שממש הוא מצביע לגופו של עניין. אז זה בסדר. אז אנחנו עושים למען הנוער, אנחנו באג'נדה שלנו למען הנוער ולמען התרבות. אל תצביע בעד. תמנע.

מר אלי שבירו: תעלה את זה להצבעה.

מר רון נחמן-ראה"ע: תמנע. אל תצביע בעד. תאמין לי. ואני רק רוצה להגיד לך, בשנתיים האחרונות ההצלחות שלך הן כל כך גדולות, פשוט מדהימות. אז עכשיו יש לך הצלחה שאנחנו הבאנו את זה לדיון, להצביע במליאת מועצת העיר.

גב' חנה גולן: שרון רוצה לומר משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן, שרון, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין: תראו, וזה אלי, זה אני אומר לך, כי האמת, קודם כל אני חייב להגיד שאני באמת די המום ממה שאמרת עכשיו. ועדת מכרזים, עם כל הכבוד, זה לא איזה שהוא פורום לנהל את המאבקים הפוליטיים שלכם. בשביל זה אתם נפגשים פה. לבוא ולהצביע בצורה מסוימת בוועדת המכרזים ואחרי זה להגיע למועצה,

*** מר אלי שבירו יוצא מהישיבה ***

עו"ד שרון שטיין: אני שמח שאתה שומע.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לו לחץ עכשיו.

עו"ד שרון שטיין: אז הוא יחכה.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לו לחץ, אין מה לעשות. פבל, אתה רוצה לדבר – אני אתן

לך רשות דיבור.

מר פבל פולב : אני פונה אליו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל אל תפנה אליו, תקבל רשות דיבור. אתה לא יכול לפנות אליו. אדוני, אתה רוצה שזה יהיה גם בפרוטוקול? אני לא מבין את זה, מה קרה? יש כאן רמקולים. אי אפשר ככה להבין בפרוטוקול כלום. אז אני אומר, חכה ששבירו יחזור, מה קרה הלחץ? הוא נתן נאום חוצב להבות, נחכה לשבירו. אני רוצה לחכות שהוא יבוא, אני רוצה שישמע את זה. יש לי פה כרגע מקרה שראש ועדת המכרזים, לודה, דיברה על התנהגות של חבר מועצה בוועדת המכרזים. ואני לא ארפה מזה. עכשיו אומר היועץ המשפטי משהו שמתקשר גם עם הדברים בעקיפין. ואני רוצה לבקש שהדברים יהיו בפרוטוקול. ואני אמרתי, זו לא פעם ראשונה שעולה כאן הדיון של המכרזים בהשתתפותו של שבירו. לא פעם ראשונה. זו כבר פעם אני לא זוכר כמה, אבל כל החומר נמצא אצלי ואני מטפל בו. ואני אומר את הדברים האלה כיוון שהיום אמרה חברת המועצה, שהיא ראש ועדת המכרזים,

מר אלי שבירו : היא רק לא אמרה ששרון שאל אותי אם אני מכיר אותו, אז אמרתי שאני לא מכיר אותו.

מר רון נחמן-ראה"ע : את דרך ההתנהגות של חבר המועצה שבירו בוועדת המכרזים.

מר אלי שבירו : לפרוטוקול – כשרון שאל אותי, כשרון, היועץ המשפטי, שאל אותי אם אני מכיר את הקבלן הזה, אמרתי שלא. את מכירה אותו? את מכירה אותו? את מכירה אותו?

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אתה לא צריך להתרגז. אתה מסובך,

מר אלי שבירו: למה הוא לא שאל אותך אם את מכירה אותו?

גב' לודמילה גוזב: כי אני הייתי בעד.

מר אלי שבירו: זאת אומרת, אם אני נגד אז צריך לשאול אותי אם אני מכיר אותו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה נגד שאתה לא מכיר.

עו"ד אריאל עזריה: אולי היועץ המשפטי יגיד מה היה.

מר רון נחמן-ראה"ע: היועץ המשפטי, אני מבקש שתמשיך בדבריך, שבירו השתחרר מהלחץ, הוא פה.

עו"ד שרון שטיין: ועדת מכרזים, אולי יותר מכל ועדה עירונית אחרת, יש לה, האמת שזה גם קשור לדברים,

מר רון נחמן-ראה"ע: חבר'ה, זה מפריע לפרוטוקול. אני רוצה שיהיה רשום כל הדבר על המכרזים של שבירו, הכול אני רוצה שיופיע.

עו"ד שרון שטיין: אולי יותר מכל ועדה אחרת שיש לה, בואו נגיד, להצבעות בה יש משמעות אופרטיבית ולא רק הצהרתית. ואני באמת מופתע מהאמירה הזאת שאומרת, מחבר מועצה שאומר, אלי, הצבעתי נגד בוועדת המכרזים, ולא נמנעת, הצבעת נגד מכרז שעבדו עליו באגף הנדסה, השקיעו בו זמן, זה לא דבר של מה בכך. המכרזים שעיריית אריאל מוציאה זה לא מכרזי עתק. זה לא נראה לכם אולי סכומים גדולים, אבל להוציא מכרז לפעמים ב-300,000 שקל ומכרז של 3 מיליון שקל, מבחינת העבודה של האגף בסופו של דבר זה כמעט אותה עבודה. זה לא משנה. להיפך, דווקא מכרזים בסכומים הקטנים "מהווים מטרד יותר גדול". כי אתה אומר, זה סכומים של

מה בכך ואתה משקיע בזה בסופו של דבר את אותם משאבים ואת אותה כמות זמן. ואנחנו מביאים את זה כפיתרון בשביל לאפשר את הפרויקט הזה לישיבת מועצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: למה?

עו"ד שרון שטיין: לא משנה כרגע.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן משנה. למה זה צריך להיות מובא לישיבת מועצה?

עו"ד שרון שטיין: כי היה שוויון קולות.

מר רון נחמן-ראה"ע: למה היה שוויון קולות?

עו"ד שרון שטיין: כי מנו לא בא.

מר רון נחמן-ראה"ע: כי הוא לא מכיר את הקבלן. אני רוצה שתבין את זה. אם הוא היה מצטרף,

מר אלי שבירו: אל תכניס לי מילים לפה. זה לא מה שאמרת.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא אני מכניס. חברת המועצה אמרה לך את זה.

מר אלי שבירו: פעם הבאה אני אקליט את ועדת מכרזים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה יכול להקליט את מה שאתה רוצה, גם ככה אתה מקליט.

גב' שירה דקל: מופיע בפרוטוקול משהו אחר.

גב' לודמילה גוזב : באמת. את היית שם?

גב' שירה דקל : לא. מופיע בפרוטוקול. את חתומה על הפרוטוקול, זה מה שמופיע.

מר מקס צ'רנוגלז : גם אריאל לא היה שם, אבל הוא עושה הצהרות.

עו"ד אריאל עזריה : אני קורא.

מר מקס צ'רנוגלז : אתה עושה פה הצהרות, אבל לא היית שם.

(מדברים ביחד)

עו"ד אריאל עזריה : אני אקריא אותו. בשביל מה לך? אני אקריא לך. רון, תן לי בבקשה את הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, אני לא רוצה לתת.

עו"ד אריאל עזריה : זה דרמאטי, רון, זה דרמאטי.

מר מקס צ'רנוגלז : זה הצגה.

עו"ד אריאל עזריה : אבל הנימוקים של אלי שבירו הם לא רק הנימוקים שעכשיו הוא מעלה. אני אקריא את הנימוקים, יש סדרה של נימוקים למה לא, ומעניין אותי למה עכשיו זה השתנה. מעניין אותי לדעת למה זה השתנה, כיוון שיש כאן סדרה של נימוקים,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא מתנהג בהתאם, תפסיק לעשות צחוק מהעבודה.

מר פבל פולב: מה עשיתי לא בסדר?

מר רון נחמן-ראה"ע: פבל, שב בשקט עכשיו. תרצה רשות דיבור – תקבל. קדימה, בבקשה.

עו"ד אריאל עזריה: הנימוקים של אלי שבירו: "הכלל הוא שאין לקבל הצעה יחידה". זו הסיבה הראשונה של אלי.

מר אבי סמו: תמשיך.

עו"ד אריאל עזריה: ודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע: צ'רנוגלז, מה קרה?

מר מקס צ'רנוגלז: אני יושב בשקט.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי זה אמר תמשיך?

עו"ד אריאל עזריה: זה היה ידידי היקר אבי סמו.

מר רון נחמן-ראה"ע: לסמו מותר, אני מרשה לו.

עו"ד אריאל עזריה: לסמו גם אני מרשה. סמו, אני אגיד לך, אנחנו חושבים שאתה במקרה נמצא שם. לא רק אתה. אני חושב שיש אצלכם 3 שבמקרה שם.

מר אבי סמו: אני ממש לא במקרה פה.

עו"ד אריאל עזריה : 3 במקרה שם. אלי, שים לב, יש לך נימוקים. "הכלל הוא שאין לקבל הצעה יחידה וכפי שעשינו במקרים קודמים, מציע שלא להמליץ על ההצעה היחידה". כלומר, יש לו נימוק רציני. יש גם נימוק נוסף: "אין שום דחיפות בשיקום ה"מיני גולף" ולכן מציע לקיים סיבוב שלישי ולפרסם מכרז פומבי". והנימוק השלישי, ככה זה כתוב כאן אלי, אין מה, "אני לא מכיר את הקבלן שהצעתו עומדת לדיון בפני הוועדה". אני מקריא מילה במילה.

גב' שירה דקל : נכון. נו, ו-?

עו"ד אריאל עזריה : זה הכול.

גב' שירה דקל : להגיד אני לא מכיר את הקבלן זו לא סיבה.

עו"ד אריאל עזריה : לא, לא, אין שום סיבה,

גב' שירה דקל : עזוב, די, אתם עוסקים בקטנות.

עו"ד אריאל עזריה : שירה דקל, אין שום סיבה שעכשיו אלי שבירו ישנה את דעתו.

מר אלי שבירו : אני אעשה מה שאני רוצה.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, אתה עושה מה שאתה רוצה, אני יודע שאתה עושה מה שאתה רוצה. אתה גם עשית מה שרצית במכרז של אולם הספורט שמה, מה שרצית. הצבעת נגד ואחר כך הצבעת בעד. הצבעת נגד ולאחר מכן בעד.

מר אלי שבירו : אתה יודע מי עוד הצביע נגד?

עו"ד אריאל עזריה : כן. כן.

מר אלי שבירו : מי עוד?

עו"ד אריאל עזריה : יחד, אתה ולודמילה. אתה גאון הדור. מצליח להתקיל אותי.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא יכול ככה לנהל ישיבה. אני רוצה להסביר עוד דבר. בחיים שלי אני לא התעסקתי במכרזים ולא בקבלת עובדים. בפיטורים שלהם כן, שהם לא מוצלחים, זה כן.

עו"ד אריאל עזריה : זה עלה לך ביוקר.

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון. רשימת 'אריאלי' כולה היא רשימת המפוטרים. אני אתן לך את הרשימה מהתחלה ועד הסוף, מהראש שלה ועד הזנב שלה.

מר אבי סמו : אני אף פעם לא עבדתי בעירייה.

עו"ד אריאל עזריה : אתה לא נכלל שם. סמו, אותך אנחנו אוהבים, אתה לא שם בכלל. ואתה לא היחיד, יש עוד.

מר רון נחמן-ראה"ע : אריאל, למה אתה עוזר לי? תן לי, אני רוצה לגמור את העסק הזה פה. אני רוצה לתת קודם כל ליועץ המשפטי שיסיים את מה שהוא התחיל לומר. והוא אמר דבר מאד חשוב שמתקשר עם מה שאתה הקראת מהפרוטוקול. הזיג-זג של שבירו מהישיבה של ועדת המכרזים למה שהוא עכשיו נתן הצהרה לאומה, וזה כתוב בפרוטוקול, זה רק מראה את חוסר, הייתי אומר, היושרה שיש לו בכל הנושא הזה

שהוא משחק פוליטיקה. אבל זה יגיד היועץ המשפטי.

מה שצריך לעשות, גב' שירה דקל, בדברים האלה שאת אומרת שזה דברים קטנים, אני אדאג לזה שיבדקו מי שיודע לבדוק אם אלה דברים קטנים או גדולים. אני אמרתי כבר את זה פעם אחת על מכרז אחד, אמרתי את זה פעם שניה על מכרז שני, על דרך העבודה הזאת, על הדברים הקטנים. אין לי שום בעיה. אבל תקשיבו טוב, שוועדת המכרזים, זה לא הפורום של מועצת העיר, שפה מתדיינים, כל אחד עם הגישה הפוליטית או אני לא יודע מה, החזונית שלו, הקונספטואלית שלו, אין בעיה. ועדת מכרזים היא ספציפית, היא ועדה מיוחדת, היא צריכה לדון לגופו של עניין.

מר יחיאל טוהמי : ועדה משפטית.

מר רון נחמן-ראה"ע : ולכן, מוזר מאד שאומר היועץ המשפטי עכשיו על ה'פליק-פלאק', שבוועדה אומרים כך וכך ועכשיו באים לכאן, זה משהו שהוא מעורר מחשבה.

גב' שירה דקל : אין בזה משהו לא חוקי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא אמרתי כלום.

עו"ד אריאל עזריה : זה בסדר, רק את היית בטוחה שאת הולכת להצביע נגד. היית בטוחה.

מר מקס צ'רנוגלז : מאיפה אתה יודע?

עו"ד אריאל עזריה : גם אתה.

גב' שירה דקל : ממש לא.

מר מקס צ'רנוגלז : מאיפה אתה יודע?

עו"ד שרון שטיין : שירה, עם כל הכבוד, כשאתם יוצאים מפה מהדלת הזאת, יש עובדים שאחרי זה צריכים לעבוד על הדברים האלה. לבוא ולהצביע נגד הצעה למכרז מסוים, מטעמים שלא קשורים למכרז, זה לא קשור למכרז, זה לא קשור, כי הוא הסביר את זה בדיוק. כשאלי בא ואומר – רציתי להביא את זה לפה, עם כל הכבוד, יש לו דרכים והוא כבר עשה את זה, אני זוכר לפחות פעם אחת, את הדרכים להביא דיון לפה. אני חושב שזה אפילו היה פעמיים. פבל, עם כל הכבוד, אותו דבר גם אתה. אתה יושב בוועדת כספים, מצביע על משהו ובא לפה מצביע הפוך.

מר פבל פולב : זכותי המלאה.

עו"ד שרון שטיין : זה לא קשור לזכותך או לא לזכותך, זה לא קשור לעניין של זכויות וחובות, זה קשור לנושא של התנהלות. זאת אומרת, יש פה דברים שבגלל שלמשל,

מר פבל פולב : אם אתה מדבר על התנהלות, ההתנהלות לא היתה נכונה, אפשר להתחיל מזה.

עו"ד שרון שטיין : שניה רגע. זאת אומרת, עכשיו, במקום שההודעה לזוכה, מתי ישבנו על זה, ביום שני שעבר?

גב' חנה גולן : על מה?

גב' חנה גולן : על המכרז הזה. מתי הוא היה?

גב' חנה גולן : כן.

עו"ד שרון שטיין : ביום שני שעבר. במקום שביום שלישי תצא ההודעה,

מר אלי שבירו : אז היא תצא מחר.

עו"ד שרון שטיין : לך זה מחר.

מר אלי שבירו : אז היא תצא מחר.

עו"ד שרון שטיין : אבל מבחינת עדנאן זה שבוע עיכוב.

מר אלי שבירו : שיהיה שבוע עיכוב. כמה שבועות זה כבר מתעכב?

מר פבל פולב : זה קשור משפטית?

עו"ד שרון שטיין : זה לא קשור לעניין משפטי.

מר פבל פולב : אז מה אתה מסביר לי? אתה מלמד אותי אגו, התנהגות?

עו"ד שרון שטיין : זה לא קשור.

מר רון נחמן-ראה"ע : פבל, אתה רוצה לדבר – אני אתן לך רשות דיבור. תן לו לסיים.

מר פבל פולב : לא, אני רוצה ככה כמו כולם.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה רוצה כמו כולם.

מר פבל פולב : כן.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני סוגר ישיבה והולך הביתה. חבל. חברים, אני רוצה להגיד לכם משהו. לא היתה לי קדנציה בצורה כזאת של התנהגות של חברי מועצה. כל מי שרוצה לדבר ירים את היד יקבל לדבר. לא רוצה לדבר – לא צריך. אני מודיע לכם, אני לא מתכוון להוציא את הגרון, לא מתכוון לעשות סדר. אני פשוט סוגר את הישיבה כמו שעשיתי לסמוראי. אני אעשה לכם אותו דבר. וזה יהיה כל ישיבה אותו דבר. מצידי, שלא תתקיים שום ישיבה כאן. וגמרנו את הדברים האלה. וזה לא מצחיק פבל, זה לא גן ילדים.

מר פבל פולב : לא, הזכרת את סמוראי.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה לא גן ילדים. אני עשיתי את זה פעם אחת, אני אעשה את זה כל ישיבה עכשיו. זה הכול. מספיק להתנהג כמו גן ילדים. זו מועצת עיר. קצת כבוד לאנשים שבחרו אתכם. כן, אדוני היועץ המשפטי.

עו"ד שרון שטיין : מה שרציתי להגיד לך, זה לא קשור לעניין של זכות וחובה לשנות את ההצבעה שלך אם זה נכון. זה קשור לדבר אחר, שיש החלטות מסוימות שמקבלים גם בוועדות, שיש להם משמעות, יש להם follow up אחר כך. ואי אפשר, אי אפשר, זה לא ראוי, אני לא אומר לך שזה לא חוקי או כן חוקי, זה לא ראוי לבוא ולעכב החלטה על זוכה של מכרז רק בשביל לקיים איזה שהוא דיון חצי פוליטי, statement, במועצת העיר. יש דרך אחרת להביא את זה לדיון במועצת העיר, ואתם יודעים לעשות אותה טוב מאד. ולא אני צריך ללמד אתכם, להיפך, אני עוד רואה אותה, כל פעם אני מקבל אותה מחדש.

אבל למה צריך להגיע למצב שבו יש הצבעות לא ענייניות על התקשרויות עם זוכה במכרז לצורך הדברים האלה? למה? בשביל להכביד עוד יותר על אגף ההנדסה? בשביל להכביד עוד יותר על הגזבר? ראש העיר אחרי זה מתעסק עם זה?

מר פבל פולב : ראש העירייה.

עו"ד שרון שטיין: ראש העירייה. ראש הרשות, בסדר? בואו נסכם ככה.

מר אלי שבירו: זה גם בסדר.

עו"ד שרון שטיין: הוא לא מתעסק בדברים האלה.

מר פבל פולב: אתה הדובר של העירייה?

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור לדוברות, זה קשור לאופן שבו משנים הצבעות.

הצבעה בוועדת מכרזים לא יכולה להיות,

מר פבל פולב: לי אתה מסביר את הדברים האלה?

עו"ד שרון שטיין: כן.

גב' שירה דקל: תעלו להצבעה, חבל על הזמן.

מר רון נחמן-ראה"ע: טוהמי, סגן ראש העיר הלא מודח.

מר יחיאל טוהמי: אני רוצה להגיד משהו. חבר'ה, ברצינות אני מדבר, הייתי

בוועדת מכרזים המון שנים, לא היה מקרה שבאנו לעירייה. לא היה מקרה כזה. ועדת

מכרזים היא ועדה שיש לה את הכוח שלה, יש לה יועץ משפטי שצמוד אליה, יש מבקר

העיר שאם הוא צריך להגיע או מגיע. ואני אומר לכם בשיא הכנות, לא היה מצב שבא

לפה קרקס. לא היה אחד מול אחד, קודם כל, ככה עיר לא יכולה לתפקד, אני אומר

לכם, לא יכולה לתפקד. יש שאלות – אז יש יועץ משפטי במכרז. תשאל עוד שאלה ועוד

שאלה ועוד שאלה. למה אלי שבירו צריך להביא את זה לפה בשביל להצביע בעד? אני

גם לא מבין את העניין. אם אתה בעד פה היום היית בעד שם, זה לא היה מגיע לפה. מי

צריך את כל הדבר הזה? אני אומר את זה עכשיו, אני לא בא לקנטר ולא בא לפגוע

באנשים. אני אומר, באמת, צריך לנהל פה את הדברים בצורה עניינית. אתם צעקתם "מיני-גולף", תצביעו בעד, תביאו את זה. אף אחד,

גב' שירה דקל: אנחנו בעד, בוא נצביע כבר. מה הבלבול מוח הזה? בשביל

מה? אם כולם בעד, מה אתם רוצים?

מר יחיאל טוהמי: כי זה מאד חשוב מה שאמר היועץ המשפטי.

גב' שירה דקל: אז בוא נתקדם. כמה אתם מדברים? היועץ המשפטי יכול

להגיד ואנחנו יכולים לבחור כן או לא. בוא נמשיך הלאה.

מר יחיאל טוהמי: שירה שניה, מה שאומר היועץ המשפטי, אני יושב עם אלי

שבירו ועם אדון פבל. אני רוצה להגיד משהו. פבל, אני גם אומר לך. זה לא תקין שאתה

בכל ועדת כספים תשב ותראה ותבדוק ותגיד שזה בסדר, ותבוא לפה תצביע נגד. זה לא

תקין. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, אתה יכול לקפוץ מעל הגג, אז מה? אתה גאון

גדול?

מר פבל פולב: דבר איתי יפה בבקשה.

מר יחיאל טוהמי: אי אפשר לעבוד בצורה הזאת. אתה בוועדת כספים, אני אתן

לך את הכבוד, יו"ר ועדת כספים,

מר פבל פולב: יופי, אז דבר איתי יפה.

מר יחיאל טוהמי: אתה בא, מדבר עם הגזבר, שואל את כל השאלות, מקבל את

כל התשובות, ואתה אומר – באמת, כל הכבוד לגזבר, ואתה מגיע לפה ומצביע נגד.

נראה לי הזוי, לא תקין, לא חכם,

מר פבל פולב :

כי על מה שהצבעתי לא היה בביצוע.

מר יחיאל טוהמי :

וזה, תסלח לי, פוליטיקה מסוג ז'. תודה.

מר רון נחמן-ראה"ע :

בבקשה, יוסי.

מר יוסי חן :

אני רוצה לפנות בהמשך של העניינים האלה למבקר

העירייה. אני רוצה לפנות אליך ולהזכיר לכם פה כולם, ישיבת תכנון ובניה, הבניין

הגבוה, כשאני אומר לאלי שבירו שהוא מנוע מלהצביע. ואז הוא אומר – אני לא

מצביע, ומשתולל ולא מצביע, נמנע בהצבעה.

עו"ד אריאל עזריה :

על מה מדובר?

מר פבל פולב :

מה קשור? אני לא מבין.

מר יוסי חן :

דובר על זה שאלי שבירו יצר קשר עם הקבלן לפני הישיבה,

וכשאני פניתי אליו אז הוא אמר – אז אני לא משתתף, והוא לכן לא השתתף בישיבה.

ושבוע אחרי הוא פתאום,

עו"ד אריאל עזריה :

מה זה? איך אתה יודע דבר כזה?

מר יוסי חן :

אני יודע.

מר אלי שבירו :

כי הוא דיבר עם הקבלן.

מר יוסי חן :

אני גם, ברגע שהוא נמנע אז הוא אישר לי את זה, כי עובדה

שהוא נמנע בהצבעה, אם לא הוא לא היה נמנע. ואני מבקש ממך המבקר, לבדוק את זה

טוב טוב. אני עכשיו פונה אליך פה, ואם אתה רוצה ממני גם את זה בכתב תקבל את זה

בכתב, לבדוק את זה טוב טוב, כי לא יכול להיות שבשבוע אחד הוא לא משתתף והוא נמנע ובשבוע אחרי הוא מצביע בעד.

גב' לודמילה גוזב : הוא לא נמנע.

מר יוסי חן : הוא צעק שהוא לא משתתף בישיבה. הוא לא השתתף בישיבה, כי הטיעון שלי היה שהיה לו קשר עם הקבלן לפני כן.

עו"ד אריאל עזריה : זה נכון, אלי? אין תשובה. אפשר להמשיך.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא לא ייתן לך תשובה.

מר אלי שבירו : המבקר יבדוק.

מר רון נחמן-ראה"ע : גם כשהוא חתם בשם כל חברי, 5-6 החברים במועצה, גם אז הוא חתם בשם, לא קיבלתי תשובה. יש דברים שהוא שומר על זכות השתיקה שלו. יש כמה דברים.

עו"ד אריאל עזריה : מה זה זכות שתיקה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל נושא המכרזים זה נושא מאד מאד רגיש.

מר מקס צ'רנוגלז : זה הצגה עכשיו?

עו"ד אריאל עזריה : למה הצגה? אתה חושב שזה הצגה? יש כאן האשמה חמורה. אלי, עכשיו האשימו אותך במשהו חמור. זה הרבה הרבה יותר חמור ממה שאתה חושב. אמרו שהיית בקשר עם קבלן והשתתפת והיית כאן נוכח בהצבעה. אני יוצא מתוך חדר כזה 20 פעם, 30 פעם, ואני לא עושה חשבון, יוצא בכל פעם שיש ספק הכי קטן, ואתה

נמצא כאן כשאתה מכיר מישהו ואחר כך גם אתה לא מצביע. מבקר העירייה, מה אנחנו אמורים לעשות במקרה כזה?

גב' שירה דקל : אני מאד מקווה שבאותן אנרגיות תתנהג לנושא של זכויות לבגרות. זה הנושא החשוב.

עו"ד אריאל עזריה : תדעי לך, בנושא של זכויות לבגרות, כמה שאת חושבת שיהיה חשוב לך, לי יהיה הרבה יותר חשוב.

גב' שירה דקל : באמת? אז בוא נראה עוד מעט.

עו"ד אריאל עזריה : כן, כן, את תראי בעוד רגע. בעוד רגע את תראי את זה. אבל יותר מטריד אותי עכשיו כרגע מה שאנחנו דנים עליו עכשיו.

גב' שירה דקל : זה יותר מטריד?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן.

עו"ד אריאל עזריה : עכשיו כרגע, מה שדנים עליו עכשיו. כשאנחנו נדון בזה, הכי יטריד אותי בעולם זה.

גב' שירה דקל : זה היה צריך להיות ראשון בסדר העדיפויות.

עו"ד אריאל עזריה : אז את לא יודעת להתמודד עם דבר דבר? דבר דבר, החיים הם כאלה.

גב' שירה דקל : אני יודעת טוב מאד, אני יודעת מה הדבר הכי חשוב.

עו"ד אריאל עזריה : כשיש לך אלף ואחד נושאים על הראש, עם כל אחד אתה מתמודד באותו רגע, 100% תשומת לב לכל דבר. אבל אני חושב שצריך לעשות עם זה משהו.

מר רון נחמן-ראה"ע : שבירו, אני אומר את זה לך, ההתנהגות שלך בוועדת המכרזים היא התנהגות תמוהה, במקרה הטוב שאני יכול לומר. אני לא יכול לומר אם יש כאן עניינים שמעבר לכך, אבל היא תמוהה. ועל כן, אני חוזר ואומר, בקטע הזה אני מציע לך שלא להצביע בעד. כי אתה הצבעת נגד בוועדת המכרזים, שמעת את דברי היועץ המשפטי, אני מציע לך שתחשוב טוב על העניין. אני מבקש להעלות להצבעה את העניין הזה של שיקום ה"מיני גולף", החלטת ועדת מכרזים מה-15.5. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, טוהמי, יוסי, לודה, פבל, צ'רנוגלז, סמו, שירה, שבירו. נמנע: עו"ד אריאל עזריה.

החלטה : הוחלט (9 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו. 1 נמנע: עו"ד אריאל עזריה) לקבל את החלטת ועדת מכרזים מתאריך 15.05.2011 לגבי מכרז מס' 2/2011 שיקום "מיני גולף".

מר רון נחמן-ראה"ע : הישיבה נעולה.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. דיון חוזר: אישור מליאת המועצה לתוכנית העסקית של הקמת "תאגיד עירוני לתרבות נוער פנאי וספורט" – החומר הועבר והוצג בפני חברי המועצה בישיבת מועצה מס' 45 מיום ראשון 15.05.2011.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני לפנאי נוער וספורט בקהילה".

3. דיון חוזר: אישור מליאת המועצה לתוכנית העסקית של הקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל" – החומר הועבר והוצג בפני חברי המועצה בישיבת מועצה מס' 45 מיום ראשון 15.05.2011.

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את התוכנית העסקית להקמת "תאגיד עירוני להיכל התרבות אריאל".

4. דיון חוזר ואישור "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011".

החלטה: הוחלט (5 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה. 5 נגד: מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו) לדחות את "שינוי מס' 1 להצעת התקציב לשנת 2011".

5. דיון והחלטה לפי סעיף 38 (ג) לתקנון: מכרז מס' 2/2011 שקום "מיני גולף" –
החלטת ועדת מכרזים מתאריך 15.05.2011.

החלטה: הוחלט (9 בעד: מר רון נחמן, מר יחיאל טוהמי, מר יוסי חן, גב' לודמילה
גוזב, מר פבל פולב, מר מקס צ'רנוגלז, גב' שירה דקל, אלי שבירו, מר אבי סמו. 1
נמנע: עו"ד אריאל עזריה) לקבל את החלטת ועדת מכרזים מתאריך 15.05.2011 לגבי
מכרז מס' 2/2011 שיקום "מיני גולף".